

การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง “วิกฤตความเชื่อ”
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “BLIND FAITH”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์
การถ่ายภาพเชิงศิลป์ เรื่อง “วิกฤตความเชื่อ”
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “BLIND FAITH”

นางสาวณัฐรินทร์ โพธิวรพัฒน์
NUTTHARIN POTHIWORAPAT

ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... วันที่ 5/6/61
(อาจารย์ชัยวุฒิ พุดทอง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพเชิงศิลป์เรื่อง “วิกฤตความเชื่อ” FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “BLIND FAITH”
ชื่อ	นางสาวณัฐรินทร์ โพธิวรพัฒน์
รหัสประจำตัว	55020372
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ชัยวุฒิ พุ่มทอง

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้

ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นว่าคนไทย ตั้งแต่สังคมในอดีตจนถึงสังคมในปัจจุบัน นิยมพึ่งพาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ วัตถุมงคล โขคลาก หรือร่างทรงและเทพเจ้าต่าง ๆ ในเรื่องการดำรงชีวิต มีความเชื่อ มีความศรัทธา แต่คนบางกลุ่มมีมากเกินไปจนไม่พึ่งพาความสามารถตัวเองปล่อยให้ ศรัทธาและความเชื่อมากำหนดชีวิต จึงต้องการนำเสนอผลงานภาพถ่ายเชิงศิลป์ชุดนี้ เพื่อเสียดสีคนบางกลุ่ม และสะท้อนความเชื่อของคนไทย

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จเสร็จสมบูรณ์ไม่ได้เลย

ถ้าขาดความช่วยเหลือจากครอบครัว ขอบคุณแม่หนูๆ ที่คอยช่วยสนับสนุนทุกอย่าง และยังมีเพื่อน ๆ แก๊งค์ CATTY มาก ๆ ที่เหนื่อยไปด้วยกัน รับฟังปัญหาเป็นที่ระบายเวลาเครียดหรือร้องไห้ และยังเป็นแบบ และผู้ช่วยที่ดีมาก และเพื่อน ๆ อีกมาก ขออภัยที่ไม่ได้เอ่ยชื่อทั้งหมด และขอขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีที่เอื้อเฟื้อสถานที่ ขอบคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนสุเหร่าปากคลองลำลี นาย ประเสริฐ วงศ์เกษมทรัพย์ และเสื่อผ้าสวย ๆ จาก ร้านชุดเข้าคุณยาย คุณยายนับ ไชยจิตต์ ขอขอบคุณ อาจารย์ชัยวุฒิ พุฒทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ของข้าพเจ้ามาตั้งแต่ต้นยันจบ ที่คอยแนะนำสิ่งดี ๆ ให้และคอยให้คำปรึกษาติชมผลงานเพื่อให้ข้าพเจ้าแก้ไขให้ดีกว่าเดิม

ขอขอบคุณ อาจารย์สาขาวิชาการถ่ายภาพทุกท่าน อาจารย์ อรุชา จักคชาพล, อาจารย์ พิจักษณ์ ทนันชัยบุตร, อาจารย์ พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา, อาจารย์กันต์ สุสังกรกาญจน์ และอาจารย์ดาว วาสิกศิริ ที่มอบความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า
สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณเพื่อนผู้ล่วงลับ ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีแรงต่อสู้ ขอบคุณวันเวลาดี ๆ ที่เคยผ่านมาด้วยกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ..... ก
 กิตติกรรมประกาศ..... ก
 สารบัญ..... ข
 สารบัญ (ต่อ)..... ค
 สารบัญ (ต่อ)..... ง
 สารบัญภาพประกอบ..... ง
 สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)..... จ
 สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)..... ฉ

บทที่

1. บทนำ..... 1
 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์..... 1
 1.2 แนวคิดในการสร้างสรรค์..... 1
 1.3 วัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์..... 1
 1.4 ขอบเขตในการทำงาน..... 1
 1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์..... 2
 1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 2
 2. ข้อมูลในการสร้างสรรค์
 2.1 ความหมายของคำว่าความเชื่อที่มุ่งหมาย..... 3
 2.2 ข้อมูลเรื่องความเชื่อ..... 3
 2.2.1 แนวคิดและความเป็นมาของความเชื่อ..... 3
 2.2.2 ประเภทของความเชื่อ..... 5
 2.2.3 ข้อมูลของบุคคลที่มีความเห็นเรื่องความเชื่อ..... 6
 2.2.3.1 นายคมกฤษ อยู่เต็กเค่ง (เซฟหมี)..... 6
 2.2.3.2 พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาส อินทปัญโญ)..... 8
 2.3 ข้อมูลด้านการถ่ายภาพ..... 19
 2.3.1 ความหมายของภาพถ่ายเชิงศิลป์ (Finr Art Photography)..... 19
 2.4 ข้อมูลศิลปินที่ได้รับอิทธิพล..... 20
 2.4.1 David LaChapelle (เดวิด ลาซาเปล) / ช่างภาพและผู้กำกับศิลป์ชาวอเมริกัน..... 20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

2.4.1.1 ตัวอย่างผลงานเพื่อเป็นแนวทาง.....	21
David LaChapelle’s ชุดภาพ New World (2017).	
2.4.1.2 วิเคราะห์ผลงานของ David LaChapelle (New World Series2017).....	26
2.4.1.3 ตัวอย่างผลงานเพื่อเป็นแนวทาง.....	27
David LaChapelle ชุดภาพ Jesus Is My Homeboy (2003)	
2.4.1.4 วิเคราะห์ผลงานของDavid LaChapelle ชุดภาพ Jesus Is My Homeboy (2003)...	30
3.วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงาน.....	31
3.1 วิเคราะห์ข้อมูล.....	31
3.2 ขั้นตอนการเตรียมงาน.....	31
3.2.1 แบบร่าง.....	31
3.2.2 แบบ.....	40
3.2.2.1 ตัวละคร.....	40
3.2.2.2 ตัวประกอบ.....	43
3.2.3 อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	44
3.2.4 สถานที่.....	46
3.2.5 แผนผังการจัดแสง.....	48
3.2.5.1 ถ่ายนอกสถานที่.....	48
3.2.5.1 ถ่ายในที่ร่ม.....	49
3.3 ขั้นตอนการถ่ายทำ.....	49
3.3.1 อุปกรณ์ที่ใช้.....	49
3.3.2 แสง.....	49
3.3.3 ท่าโพส.....	49
3.3.3.1 ตัวละคร.....	49
3.3.3.2 ตัวประกอบ.....	50
3.3.3.3 องค์ประกอบในภาพ.....	50
3.4 เบื้องหลังการถ่าย.....	50
3.5 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ.....	51
3.5.1 ขั้นตอนการเลือกภาพ.....	51
3.5.2 การปรับแต่งผลงาน.....	51
4. ผลงานจริง.....	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

4.1 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์.....	57
5. ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ.....	73
5.1 สรุปผลการทำงาน.....	73
5.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นและวิธีแก้ไข.....	73
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	74
5.4 ผลที่ได้รับจากการทำงาน.....	74
5.5 งบประมาณ.....	74
5.6 บรรณานุกรม.....	75
5.7 ประวัติผู้จัดทำ.....	76

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่

หน้า

1. นาย คมกฤษ อู่เต็กเค่ง.....	6
2. พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาส อินทปัญโญ).....	8
3. นายชฤต ภูศิริ.....	19
4. David LaChapelle.....	20
5. Behold (New World Series2017).....	21
6. Jesus And Buddah Under A Tree (New World Series2017).....	21
7. A New World (New World Series2017).....	22
8. Lightness Of Being (New World Series2017).....	22
9. Songs Of Myself (New World Series2017).....	23
10. The End Of Battle (New World Series2017).....	23
11. Adam And Eve (New World Series2017).....	24
12. I Will Restore You (New World Series2017).....	24
13. Lost And Found (New World Series2017).....	25
14. News Of Joy By (New World Series2017).....	25
15. The First Supper (New World Series2017).....	26
16. "Loaves and Fishes," 2003.....	27
17. "Intervention," 2003.....	27
18. "Sermon," 2003.....	28
19. "Anointing," 2003.....	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่

หน้า

20. "Last Supper," 2003.....	29
21. "Evidence of a Miraculous Event," 2003.....	29
22. แบบร่างภาพที่ 1.....	31
23. แบบร่างภาพที่ 2.....	32
24. แบบร่างภาพที่ 3.....	32
25. แบบร่างภาพที่ 4.....	33
26. แบบร่างภาพที่ 5.....	33
27. แบบร่างภาพที่ 6.....	34
28. แบบร่างภาพที่ 7.....	34
29. แบบร่างภาพที่ 8.....	35
30. แบบร่างภาพที่ 9.....	35
31. แบบร่างภาพที่ 10.....	36
32. แบบร่างภาพที่ 11.....	36
33. แบบร่างภาพที่ 12.....	37
34. แบบร่างภาพที่ 13.....	37
35. แบบร่างภาพที่ 14.....	38
36. แบบร่างภาพที่ 15.....	38
37. แบบร่างภาพที่ 16.....	39
38. ตัวละคร.....	40
39. ตัวประกอบ.....	43
40. อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	44
41. สถานที่.....	46
42. แผนผังการจัดแสง ถ่ายนอกสถานที่.....	48
43. แผนผังการจัดแสง ถ่ายในที่ร่ม.....	49
44. เบื้องหลังการถ่ายทำ.....	50
45. การปรับแต่งผลงาน.....	51
46. การปรับแต่งผลงาน.....	51
47. การปรับแต่งผลงาน.....	52
48. การปรับแต่งผลงาน.....	52
49. การปรับแต่งผลงาน.....	53
50. การปรับแต่งผลงาน.....	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
51. การปรับแต่งผลงาน.....	54
52. การปรับแต่งผลงาน.....	55
54. ภาพหลังการปรับแต่ง.....	56
55. ภาพหลังการปรับแต่ง.....	56
56. ภาพหลังการปรับแต่ง.....	56
57. ผลงานจริงภาพที่ 1.....	57
58. ผลงานจริงภาพที่ 2.....	58
59. ผลงานจริงภาพที่ 3.....	59
60. ผลงานจริงภาพที่ 4.....	60
61. ผลงานจริงภาพที่ 5.....	61
62. ผลงานจริงภาพที่ 6.....	62
63. ผลงานจริงภาพที่ 7.....	63
64. ผลงานจริงภาพที่ 8.....	64
65. ผลงานจริงภาพที่ 9.....	65
66. ผลงานจริงภาพที่ 10.....	66
67. ผลงานจริงภาพที่ 11.....	67
68. ผลงานจริงภาพที่ 12.....	68
69. ผลงานจริงภาพที่ 13.....	69
70. ผลงานจริงภาพที่ 14.....	70
71. ผลงานจริงภาพที่ 15.....	71
72. ผลงานจริงภาพที่ 16.....	72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

เนื่องจากข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นว่าคนไทย ตั้งแต่สังคมในอดีตจนถึงสังคมในปัจจุบัน นิยมพึ่งพาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ วัตถุมงคล โชคลาง หรือร่างทรงและเทพเจ้าต่าง ๆ ในเรื่องการดำรงชีวิต มีความเชื่อ มีความศรัทธา แต่คนบางกลุ่มมีมากเกินไปจนไม่พึ่งพาความสามารถตัวเองปล่อยให้ ศรัทธาและความเชื่อมากำหนดชีวิต จึงต้องการนำเสนอผลงานภาพถ่ายเชิงศิลป์ชุดนี้ เพื่อเสียดสีคนบางกลุ่ม และสะท้อนความเชื่อของคนไทย

ข้าพเจ้าหวังว่าผลงานชุดนี้จะทำให้ผู้ที่รับชม มีเหตุผล และมีสติ คิดไตร่ตรองให้มากกว่าก่อนที่จะเลือกเชื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เห็นคุณค่าของตัวเอง ยอมรับความจริงของตัวเอง

1.2 แนวคิดในการสร้างสรรค์

ผู้คนขาดที่พึ่งทางใจ มีความรู้สึกที่ชีวิตไม่มั่นคงและปัจจุบันคนในสังคมต้องการอะไรด่วน ๆ โหยหาความสำเร็จที่เร็ว ๆ โดยการแสวงหาสิ่งอื่นเพื่อยึดเหนี่ยวบรรเทาผ่อนคลายออกจากปัญหาที่เผชิญ ด้วยการพึ่งพาสิ่งอื่นนอกจากตัวเอง

1.3 วัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์

- 1.3.1 เพื่อบอกเล่าความเชื่อของคนบางกลุ่มในปัจจุบัน
- 1.3.2 เพื่อสื่อถึงค่านิยมของคนในสมัยนี้
- 1.3.3 เพื่อศึกษาการถ่ายภาพเชิงศิลป์
- 1.3.4 เพื่อศึกษามุมมองการเล่าเรื่อง
- 1.3.5 เพื่อศึกษาเทคนิคการจัดแสง
- 1.3.6 เพื่อศึกษาการจัดองค์ประกอบของภาพ

1.4 ขอบเขตในการทำงาน

- 1.4.1 กล้อง DSLR Nikon D7100
- 1.4.2 Lens Nikon 18-105 mm. F/3.5 AF-S ED NIKKOR
- 1.4.3 Flash Nikon SB-910
- 1.4.4 Reflector
- 1.4.5 ขาตั้งกล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.6 ปรับแต่งสีและรีทัชด้วยโปรแกรม Adobe Photoshop cc 2015

1.4.7 พิมพ์ภาพขนาด 24x32 นิ้ว จำนวน 16 ภาพ กรอบลอย

1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

1.5.1 หาข้อมูลสนับสนุนหัวข้อ

1.5.2 ศึกษาตัวอย่างงานในแนวทางเดียวกัน

1.5.3 ศึกษาจากงานประเภทอื่นด้วย

1.5.4 ศึกษาข้อมูลความเชื่อเพิ่มขึ้น สรุปเนื้อหา

1.5.5 รวบรวมประเด็นที่จะเล่าและเรียบเรียงมาเป็น เรื่อง ๆ

1.5.6 คิดภาพร่าง และวาด ครั้งที่1

1.5.7 แก้ไขภาพโดยรวม

1.5.8 คิดภาพร่าง และวาดครั้งที่ 2

1.5.9 แก้ไขรายละเอียด

1.5.10 เลือกภาพร่างรอบสุดท้าย 16 รูป

1.5.11 ขั้นตอนการเตรียมงาน หาแบบ สถานที่ถ่ายทำ และอุปกรณ์ประกอบในฉาก

1.5.12 สรุปตารางงาน

1.5.13 ขั้นตอนการถ่ายภาพ

1.5.14 ตรวจสอบภาพที่ถ่าย หากมีจุดบกพร่องจึงแก้ไขอีกครั้ง

1.5.15 Process ภาพผ่านโปรแกรม Adobe Photoshop

1.5.16 ขั้นตอนการพิมพ์ภาพและเข้ากรอบ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เข้าใจกระบวนการในการทำงานภาพถ่ายเชิงศิลป์มากขึ้น

1.6.2 ได้รับความรู้จากผลงานช่างภาพที่ศึกษามาใช้ในงาน

1.6.3 มีแรงบันดาลใจสร้างผลงานชิ้นต่อไป

1.6.4 เพื่ออุทิศเรื่องการเลือกซื้อสิ่งใดหรือใครก็ตาม

ต้องอยู่ภายใต้เหตุผล และการกระทำของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์

2.1 ความหมายของคำว่า ความเชื่อที่มงาย

เชื่อ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ,2554,หน้า390) หมายถึง การเห็นตามด้วย มั่นใจ เชื่อถือ

ความเชื่อ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี) อังกฤษ: belief หมายถึง การยอมรับว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นความจริง หรือมีการดำรงอยู่จริง โดยอาศัยประสบการณ์ตรง การไตร่ตรอง หรือการอนุมาน (อนุมาน พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ก. คาดคะเนตามหลักเหตุผล. (ป. ส.).)

มงาย (พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย ราชบัณฑิตยสถาน) หมายถึง ก. หลงเชื่อโดยไม่มีเหตุผล หรือโดยไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นหรือเหตุผลของผู้อื่น.

2.2 ข้อมูลเรื่องความเชื่อ

2.2.1 แนวคิดและความเป็นมาของความเชื่อ

ความเชื่อในธรรมชาติ ความเชื่อระดับต่ำสุดของมนุษย์ คือความเชื่อในธรรมชาติ เพราะธรรมชาติเกิดอยู่ข้างเคียงกับมนุษย์ มนุษย์เกิดมาลิ้มตาในโลก สิ่งแรกที่มนุษย์ได้เห็นได้สัมผัสก่อนสิ่งอื่นคือธรรมชาติรอบตัวมนุษย์และธรรมชาติต่างๆ เหล่านี้ ได้แก่ ความมืด ความสว่าง ความหนาว ความร้อน ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว แม่น้ำลำธาร ต้นไม้ ฟาร์มไร่ป่า ผืนดินไหวภูเขาไฟระเบิด มนุษย์เชื่อว่าธรรมชาติเหล่านี้มีตัวตน มีอำนาจพิเศษและสามารถก่อให้เกิดคุณและโทษแก่มนุษย์ได้ มนุษย์จึงเกรงกลัวและกราบไหว้ ดังนั้น การนับถือธรรมชาติจึงนับเป็นขั้นแรกแห่งความเชื่อของมนุษย์

ความเชื่อในคติถือผีสงฆ์ เทวดา วิวัฒนาการแห่งความคิดของมนุษย์เกิดขึ้นพร้อมกับความเจริญรอบข้างอย่างอื่น มนุษย์มีความสงสัยว่าความมืด ความสว่าง ความร้อน ความหนาว ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ฟากฟ้า แม่น้ำ แม้ภูเขาและต้นไม้ใหญ่ที่สามารถบันดาลให้เกิดความผันแปรไปได้ต่างๆ ในตัวธรรมชาติเหล่านี้ และมีผลบันดาลให้เกิดความสุขและความทุกข์แก่มนุษย์ ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงสร้างรูปเทวดาบ้าง รูปมนุษย์บ้าง หรือรูปครึ่งมนุษย์ครึ่งสัตว์บ้าง เช่น พระกัมมิจำที่ แม่ย่านางเรือ และเทพารักษ์ต่างๆ เป็นต้น เพื่อบูชาธรรมชาติเหล่านี้คงมีอำนาจอะไรอย่างหนึ่ง สิ่งสถิตอยู่ อำนาจที่สามารถบันดาลให้เป็นได้นั้น เรียกว่า เจตภูตหรือวิญญาณ เจตภูตที่มีอำนาจทำความทุกข์ให้เกิดขึ้น อาจเป็นมารร้ายหรือ ผีสงฆ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนที่นำความสุขมาให้ อาจเป็นท้าวประภทใดประภทหนึ่ง และในขั้นนี้ เจตภูตที่ทรงอำนาจสิ่งอยู่ในธรรมชาตินั้นๆ อาจแบ่งออกได้อีกเป็น 3 ลำดับแห่งวิวัฒนาการทางความคิดของมนุษย์ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เริ่มจากธรรมชาติแต่ละอย่างก่อน แล้วกว้างออกไปถึงธรรมชาติทุกอย่างในโลก โดยเชื่อว่าสรรพสิ่งในโลกมีวิญญาณสิ่งสถิตอยู่

- เชื่อว่าวิญญาณเหล่านั้นมีอำนาจไปแต่ละอย่าง อาจบันดาลความดี ความชั่ว ความสุข และความทุกข์ให้แก่มนุษย์ได้แต่ละอย่างตามอำนาจและความกรุณาที่มีอยู่ วิญญาณเหล่านั้นต้องมีรูปร่าง แต่ไม่สามารถเห็นได้

- เริ่มสร้างขึ้นด้วยความนึกคิดของตนเอง ภาพที่ตนนับถือเรียกว่าพระเจ้าหรือเทพเจ้า หรือผีบางเทวดาก็ตามเกิดขึ้นมาแต่ครั้งนั้น ความเชื่อเช่นนี้เป็นมูลเหตุอีกประการหนึ่งของศาสนานักปราชญ์ในสังคมมนุษย์โบราณเรียกความเชื่อนี้ถือว่าวิญญาณหรือเจตภูต (เสฐียร พันธงศรี, 2513 : 30 – 31)

ความเชื่อในวิญญาณบรรพบุรุษ ความเชื่อเรื่องวิญญาณบรรพบุรุษ ได้แก่ มารดา บิดา ปู่ย่าและตายายที่ตายไปแล้ว วิญญาณของบุคคลเหล่านั้นไม่ได้ไปไหน ยังคงอยู่เพื่อ ปกป้องรักษา ดูแลบุตรหลานของพวกเขา ทำให้เกิดการบูชาวิญญาณบรรพบุรุษ โดยสังเกตตัวอย่างได้จากการบังสุกุลให้กับผู้ที่ล่วงลับไปแล้วของคนไทย และการกราบไหว้บูชาบรรพบุรุษของคนจีน

ความเชื่อในเทพเจ้าหลายองค์ ความคิดของมนุษย์ได้พัฒนาติดต่อมาจากความคิดเรื่องสร้างภาพเทพเจ้าตามมโนคติของตน โดยคิดเห็นว่าธรรมชาติอย่างใดควรมีรูปร่างเป็นอย่างไร และธรรมชาติอย่างไหนมีอำนาจสูงต่ำกว่ากันอย่างไร บางพวกเชื่อว่าพระอาทิตย์เป็นเทพเจ้าสูงสุด บางพวกเชื่อว่าฟ้าผ่าเป็นเทพเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ บางพวกเชื่อว่าพระจันทร์เป็นเทพเจ้าสูงสุดกว่าเทพเจ้าองค์ใด เทพเจ้าแต่ละองค์มีอำนาจลดหลั่นกัน และมีหน้าที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ประเภทของความเชื่อ

ความเชื่อต่างๆ ไป หรือความเชื่อธรรมดา (beliefs) ซึ่งคนส่วนใหญ่จะมีอยู่ สามารถแบ่งย่อยออกไปได้ดังนี้

- ความเชื่อปรากฏการณ์ธรรมชาติ
- ความเชื่อเกี่ยวกับร่างทรง ผู้ติดต่อวิญญาณ
- ความเชื่อเกี่ยวกับฤกษ์ยาม นิมิต ผัน
- ความเชื่อเกี่ยวกับลักษณะของคนและสัตว์
- ความเชื่ออันเนื่องมาแต่ศาสนา
- ความเชื่อเกี่ยวกับการทำมาหากินและอาชีพ
- ความเชื่อเกี่ยวกับประเพณี
- ความเชื่อเรื่องเคล็ดและแก้เคล็ด
- ความเชื่อเกี่ยวกับ นรก สวรรค์ชาติ ภพ
- ความเชื่อเกี่ยวกับเลขดี เลขร้าย วันดี วันร้าย

ความเชื่อที่แฝงไว้ด้วยความกลัว หรือความเชื่อทางไสยศาสตร์

ไสยศาสตร์ (พจนานุกรมแปล ไทย-ไทย อ.เปลื้อง ณ นคร หมายถึง น. ตำราและความรู้ของ ลัทธิพราหมณ์) คือ การเชื่อถือโดยรู้สึกเกรงขามหรือกลัวในสิ่งที่เข้าใจว่าอยู่เหนือธรรมชาติหรือใน สิ่งลึกลับ อันไม่สามารถจะทราบด้วยเหตุผลตามหลักวิทยาศาสตร์ และสิ่งนั้นอาจจะให้ตีหรือร้าย แก่ผู้ที่เชื่อถือก็ได้

ไสยศาสตร์แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

- วิญญาน
- ผีसाงเทวดา
- เครื่องรางของขลัง
- โชคกลาง

(ที่มา <https://beeleganceth.weebly.com/358836233634361736483594363936563629.html>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 ข้อมูลบุคคลที่มีความเห็นเรื่องความเชื่อ

2.2.3.1 นายคมกฤษ อู่เต็กเค่ง (เซฟหมี)

ภาพที่ 1 รูปของนาย คมกฤษ อู่เต็กเค่ง

นาย คมกฤษ อู่เต็กเค่ง ปัจจุบันเป็น อาจารย์ประจำภาควิชาปรัชญา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

(ที่มา www.matichonweekly.com/column/article_48856)

ที่มา มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ 11 - 17 สิงหาคม 2560

คอลัมน์ เปลี่ยนผ่าน

ผู้เขียน ทีมงาน "เป็นเรื่อง!"

เผยแพร่ วันพุธที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2560

“ขอทวย-ชุดเลขเด็ด” วิธีสังคม “พุทธ-ผี” แบบไทยๆ และ “ความศักดิ์สิทธิ์” ที่เราข้ามไม่พ้น “นับถือพุทธ” กับ “ไหว้ผี” ชัดแย้งกันไหม?

ผมคิดว่าจริงๆ แล้ว ถ้าเราดูตัวอย่างพุทธศาสนาในโลกอื่น ศาสนาผีมันเป็นศาสนาดั้งเดิมของทั่วโลก พอพุทธศาสนาเข้าไป วิธีการของพุทธศาสนาก็คือ ไม่ได้ทำลายศาสนาหรือความเชื่อพื้นเมือง แต่ใช้วิธี เข้าไปผสมผสานหรือปรับ เพราะฉะนั้น ผีกับพุทธมันดำรงอยู่ด้วยกันตั้งนานแล้ว เพียงแต่ว่ามันมีวิธีดำรงอยู่หลายแบบ เช่น ถ้าไปดูในทิเบต เขาแปรผีให้มาอยู่ในรูปของ “พระธรรมบาล” คือ เป็นผู้ดูแลพระพุทธศาสนา

ในขณะที่บ้านเรา อาจจะสัมพันธ์คนละแบบกัน ผีข่มพุทธบ้าง พุทธข่มผีบ้าง กลืนกันไปกลืนกันมาบ้าง เพราะจริงๆ แล้ว ถ้าเรามีทำที่แบบพุทธ การมีผีไปด้วย มันก็ไม่ได้เสียหายอะไร ผีในทัศนะของคนรุ่นใหม่คือผีปัจเจกบุคคลใช้ใหม่ครับ เช่น ผมตาย ผมก็เป็นผีอาจารย์คมกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ผีในความหมายของผมหรือในความหมายของศาสนาผี มันคล้ายๆ เป็นความเชื่อเรื่อง “สิ่งเหนือธรรมชาติ” ประเภทหนึ่ง แต่มันมี “ฟังก์ชัน” คือมี “หน้าที่” ในการรักษาขนบหรือรักษา กฎเกณฑ์บางอย่างของชุมชนไว้ อันนี้คือ “ผี” ในความหมายดั้งเดิม

ในมุมมองของนักวิชาการด้านศาสนา มองปรากฏการณ์ที่คนไปขอห่วยกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่น “เจ้าแม่ตะเคียน” อย่างไร?

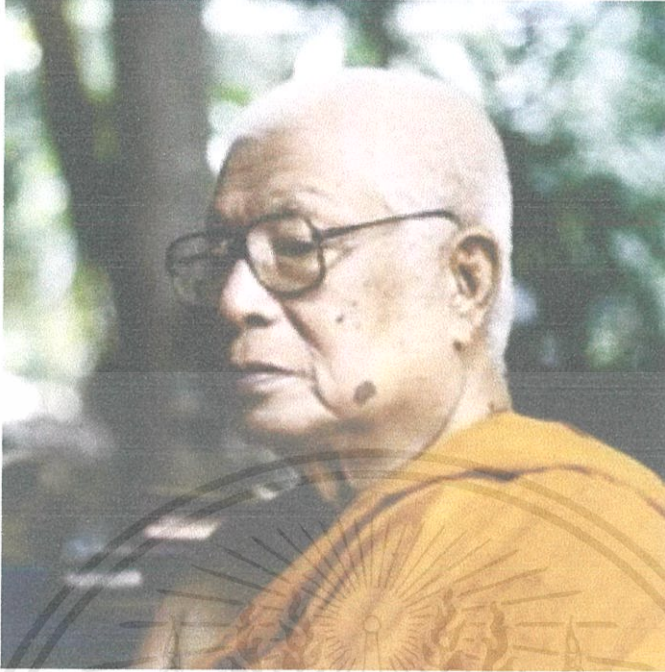
สมัยโบราณ เวลาเราบอกเรามี “ความต้องการ” คนที่มีความเชื่อทางศาสนาก็มี “ความต้องการ” อยู่สองด้าน หนึ่ง “ความต้องการแบบธรรมดา” หรือเรื่องโลกุตระ บรรลุนิพพาน หรือได้รับบุญกุศล กับ “ความต้องการทางโลก” ผัวหายไป ให้ผัวกลับมา ไม่มีดั่งค์ก็ทำยังไงให้มี ดั่งค์ ค้าขายดีหรือเปล่า เสน่ห์มีไหม พุทธศาสนาก็มายึดเอาความต้องการทางโลกุตระไป ฉะนั้น เวลาคนมีความต้องการเชิงธรรมะหรือโลกุตระ ก็ไปพึ่งพุทธศาสนา แต่พุทธศาสนาไม่ได้มีฟังก์ชันทางโลกให้มั้ยครับ เราก็เลยต้องพึ่งสิ่งอื่น เช่น “ผี” ซึ่งไม่ปฏิเสธฟังก์ชันทางโลก เพราะฉะนั้น เวลาคนไปขอห่วย ก็ไปขอกับ “ผี” แล้วก็เยอะขึ้นเรื่อยๆ เจ้าแม่ตะเคียน นาค หรือถ้าจะขอห่วยกับพระพุทธรูป พระพุทธรูปก็ต้องถูกแปลงให้อยู่ในฟังก์ชันแบบ “ผี” หลวงพ่อองค์นี้เฮี้ยน หลวงพ่อองค์นี้ให้ห่วยแม่น จริงๆ แล้ว มันคือการแบ่งหน้าที่กันในความเชื่อทางศาสนาแบบไทย มันจึงเป็นคำตอบว่าทำไมเวลาคนจะพึ่งอะไรที่เป็นเรื่องทางโลก เขาถึงไปพึ่ง “ผี”

บางทีชนชั้นกลางเขาก็จะมองปรากฏการณ์ที่ชาวบ้านไปนั่งเอาแป้งโรยหรือนั่งชูดสิ่งของที่เขาเชื่อว่าศักดิ์สิทธิ์ วางมงายหรือเปล่า?

อย่างที่บอกว่า “ผี” มันมาตอบสนองฟังก์ชันที่เป็นเรื่องทางโลกของชาวบ้านให้ไหมครับ “ความมั่งคั่ง” กับ “ศรัทธา” จึงแบ่งยากมาก เวลาเราแบ่งเรื่องนี้เราจะใช้สองเกณฑ์ง่ายๆ คือ เกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ อะไรพิสูจน์ไม่ได้ทางวิทยาศาสตร์ เราก็จะบอกไปก่อนว่า “มั่งคั่ง” กับอีกแบบ คือ เกณฑ์ทางพุทธศาสนา เช่น คุณไม่ได้ใช้ปัญญาหรือเปล่า อะไรประมาณนี้ เราจะได้ยินบ่อยๆแต่เอาเข้าจริงแล้ว ผมคิดว่าคำว่า “ศรัทธา” และ “มั่งคั่ง” มันเป็นคำที่มีปัญหาอยู่ในตัวมันเหมือนกัน เพราะเวลาเราตัดสินสิ่งที่เราเรียกว่า “มั่งคั่ง” ผมไม่แน่ใจว่าเกณฑ์สองอันที่เราบอกมันใช้ได้ นั่นใช้ได้จริงหรือเปล่า เช่น เวลาเราบอกว่าวิทยาศาสตร์พิสูจน์ไม่ได้ ผมไม่แน่ใจว่าวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ที่เน้นผัสสะทั้งห้ามันจะพิสูจน์อะไรได้ทุกเรื่องหรือเปล่า ซึ่งผมคิดว่าในแง่หนึ่ง การตัดสินว่า “มั่งคั่ง” เลย มันไม่เปิดโอกาสให้ศึกษาวิเคราะห์ เพราะว่าสุดท้ายถ้าเราฟันธงไปก่อนว่า “มั่งคั่ง” เราก็จะไม่ศึกษาว่าสิ่งที่ชาวบ้านเชื่อ มันมีปัจจัยจากอะไร ทำไมมันถึงเป็นอย่างนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3.2 พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาส อินทปัญโญ)

ภาพที่ 2 รูปของ พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาส อินทปัญโญ)
(ที่มา dharma-gateway.com/monk/preach/buddhadas/bdd-32.htm)

ความเชื่อที่มงาย (ตีพิมพ์ในวารสารธรรมจักษุ ปีที่ ๗๙ ฉบับที่ ๖ ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๓๘)

ปุถุชนเราตั้งแต่เกิดมา ย่อมมีความยึดมั่นถือมั่นในเรื่องที่ก่อความใคร่ (กาม) เป็นสมบัติขั้นที่ ๑ แล้วยึดมั่นถือมั่นในความคิดความเชื่อของตัวเอง (ทิฏฐิ) เป็นสมบัติขั้นที่ ๒ ส่วนสมบัติขั้นที่ ๓ ก็คือ “ความมงาย” (สัสถัพพตปรามาส) ผู้ใดมีแต่หอบหิ้วสมบัติขั้นใหญ่ ๆ เหล่านี้อยู่ ย่อมไม่สามารถละจากความเป็นปุถุชน เพื่อไปสู่ความเป็นอารยชนหรือพระอรหันต์ได้

ฉะนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ปุถุชน (คนที่มีผ้าปิดบังดวงตาหนาที่บ กล่าวคือ คนโง่ คนเขลา คนหลง) จะต้องรู้ความผิดพลาดหรือเหตุที่ต้องทนทุกข์ทรมานเพราะการหอบหิ้วทรัพย์สมบัติอย่างนี้อยู่ หลักพระพุทธศาสนาในส่วนปริยัติและการปฏิบัตินั้น ได้แก่ความรู้และการปฏิบัติ เพื่อถอนความยึดมั่นถือมั่นในสิ่งทั้งปวง ไม่ฝังตัวเข้าไปในสิ่งทั้งหลายด้วยความยึดมั่นถือมั่น ในหลักศาสนาของพระพุทธเจ้าพระองค์นี้ไม่มีอะไรมากไปกว่านั้น ดังที่ท่านได้ตรัสยืนยันของท่านเองสรุปแล้วก็คือ “สิ่งทั้งหลายทั้งปวงไม่ควรยึดมั่นถือมั่น”

แต่ปุถุชนไม่สามารถจะทำลายความยึดมั่นถือมั่น หรือไม่สามารถจะปล่อยวางสิ่งที่ยึดมั่นถือมั่นได้ ก็

เพราะมีของน่ารักน่าใคร่เป็นเครื่องล่อ แล้วมีทิฏฐิความเห็นผิดของตนนานาชนิดเป็นเหมือนบ่วง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาดเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือเบ็ด ที่นี้ยังเหลืออยู่แต่ว่า คนทั้งหลายจะโง่งมฉายเข้าไปกินเหยื่อติดบ่วงติดเบ็ดนี้หรือไม่ เท่านั้น ถ้าหากว่าโง่งมฉาย เหยื่อกับบ่วงนั้นก็เป็นหมันไป เหยื่อกับบ่วงกลายเป็นสิ่งอันตรายขึ้นมา ก็เพราะความโง่งมฉายของตนเองมากกว่า ถ้าหากว่า คนเราปราศจากความมมฉายแล้ว เหยื่อกับบ่วงก็ไม่อาจทำอันตรายแก่เราได้ ฉะนั้นเราจึงควรศึกษาเรื่องความมมฉาย ที่อาตมาเรียกว่าเป็นสมบัติขั้นที่ ๓ ที่ปุถุชนหอบหิ้วมาอย่างรุงรังรุงนังไปหมด ตั้งแต่สมัยป่าเถื่อนที่สุด จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ถ้าคนใดยังมีแต่หอบหิ้วสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งใน ๓ อย่างนี้อยู่แล้ว ก็ไม่สามารถเข้าไปในเขตของพระอริยเจ้า เราจะต้องสลัดทิ้งสิ่งที่เปื้อนข้าศึกเหล่านี้่ออกให้หมด จึงจะเข้าถึงฝ่ายอันเป็นพระอริยเจ้าได้

นี่ไม่ใช่เป็นการกล่าวอย่างอวดดีหรือยกย่องตัวเอง หรือชักชวนท่านทั้งหลายให้มักใหญ่ใฝ่สูง แต่เป็นการแสดงให้เห็นทราบไว้ เมื่อปุถุชนต้องการจะให้พ้นจากความทุกข์ ก็ต้องปฏิบัติตามร่องรอยของหลักธรรมที่ท่านวางเอาไว้ จึงจะละความเป็นปุถุชน คือคนหนาไปด้วยผ้าในดวงตา ให้มาสู่ความเป็นอริยเจ้า มีสติปัญญาารู้แจ้งสิ่งทั้งปวงตามที่มันเป็นจริง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก็คือรู้ว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงไม่ควรยึดมั่นถือมั่น ปุถุชนย่อมไม่เห็นความจริงข้อนี้ จึงมีความยึดมั่นถือมั่นอย่างเหนียวแน่นเพราะใฝ่ผ้าที่บังดวงตากล่าวคือ ความเขลา ความโง่ง ความหลงมมฉาย มีหนามากตามันหุ้มห่อปัญญาจนปัญญาไม่สามารถทำหน้าที่ของปัญญาได้ เราจึงจำเป็นที่จะต้องขูดเกลาสสิ่งเหล่านี้่ออก เมื่อดวงตาสามารถมองเห็นสิ่งทั้งหลายทั้งปวงตามที่มันเป็นจริงได้ ก็เรียกว่าเริ่มละจากความเป็นปุถุชนเข้าสู่ความเป็นพระอริยเจ้า ซึ่งมีความหมายแต่เพียงว่าเป็นผู้เอาชนะหรือเริ่มเอาชนะความทุกข์ได้ตั้งนี้เป็นต้น

ความมมฉายนี้มีมาตั้งแต่เดิมยากที่จะถอนได้ แล้วยิ่งทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของดีของถูกพลอยเป็นของไม่ดีไม่ถูกไปเสียด้วย พระอริยเจ้าจำพวกแรกที่สุดกล่าวคือ “พระโสดาบัน” ผู้ที่เข้าถึงกระแสของพระนิพพานนั้นจะต้องละได้ ๓ อย่าง คือ “สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา” และ “สีลัพพตปรามาส” อันสุดท้ายนี้แหละคือความมมฉาย อนึ่ง มีสิ่งที่ควรกำหนดรู้ด้วยว่า ถ้าสติปัญญาไม่มากพอที่จะละความมมฉายได้แล้วย่อมละ “สักกายทิฏฐิ วิจิกิจฉา” สองข้อแรกนั้นได้อยู่ในตัว

สิ่งที่เรียกว่า “สีลัพพตปรามาส” นี้มีผู้เข้าใจผิด เพราะเหตุที่ไม่มีคำอธิบายอย่างชัดเจน อยู่ในพระบาลีเลย มีกล่าวถึง “สีลัพพตปรามาส” แต่เพียงชื่อ จึงต้องอาศัยอรรถกถา คือคำอธิบายที่เขียนขึ้น ทำไมพระบาลีจึงไม่มีคำอธิบายในเรื่องนี้ อาตมาเชื่อแน่ว่าเพราะเป็นคำธรรมดาที่ใคร ๆ ในสมัยนั้นเข้าใจได้ทันที่ว่าหมายถึงอะไร ในบาลีจึงไม่มีคำอธิบาย ต่อมาจึงไม่รู้ว่าเป็นอะไรแน่ ที่มีอธิบายไว้ก็กระทอนกระแทนเต็มที ซึ่งทำให้เห็นว่า แม้ในสมัยของอรรถกถา ซึ่งเขียนกันประมาณพันปีเศษ หลังจากปรินิพพานของพระพุทธเจ้า ก็ได้มีปัญหาในคำนี้มาแล้วเลยเขียนไว้สั้น ๆ ว่า ได้แก่การประพฤติอย่างใด อย่างสุนัข เช่น ทรมานตนอย่างใด กินหญ้าอย่างใด ทำลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหตุนี้ ประพฤติอย่างสุนัขก็เช่นเดียวกัน เช่นถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะ กินอาหารอย่างสุนัข นอนอย่างสุนัข ซึ่งเป็นของพวกมิถุนานทิฐิ นอกพุทธศาสนา และมีมาก่อนพุทธศาสนา แล้วมีอยู่เรื่อยมา เป็นเพียงวัตรปฏิบัติของนิกายเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งไม่มีชื่อเสียงโด่งดังอะไร การที่อรรถกถาอธิบายเช่นนี้ก็เพราะผู้อธิบายไม่รู้ไม่เข้าใจคำว่า “สัลลพตปรัมมาส” นั่นเอง

ถ้าหากคำนี้หมายความว่า ความประพฤติอย่างสุนัขหรืออย่างโค แล้ว ก็เห็นได้ว่าในพวกเราเวลานี้ไม่มีใครประพฤติอย่างสุนัขและโค ซึ่งหมายความว่าพวกเราละความมมงายกันได้แล้วทุกคน แม้ในสมัยพุทธกาลหรือในสมัยต่อ ๆ มา ก็ปรากฏว่าไม่มีพุทธบริษัทประพฤติตัวอย่างโคหรืออย่างสุนัข ซึ่งก็แปลว่าเขาไม่มีความมมงายอยู่เป็นปกติแล้ว จะต้องกล่าวทำไมอีกถึงเรื่องนี้ นี่เป็นข้อที่ขัดแย้งในตัวเอง ฉะนั้น คำอธิบายของพระอรรถกถาจารย์ในเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่ไร้สาระที่สุด

ที่นี้เราก็จะต้องวินิจฉัยเอาเองว่า ความมมงายที่แท้จริงจะต้องละนั้นคืออะไร เมื่อได้พิจารณาโดยทางตัวหนังสือของคำนี้แต่ละคำ หรือทางความหมายก็จะเข้าใจได้ทันทีว่า ได้แก่ ความมมงายทุกชนิดที่เป็นสมบัติประจำตัวปุถุชน ความมมงายของคนเราที่มีอยู่เป็นอย่างไร เราต้องรู้สึกถึงสมัยที่ยังป่าเถื่อน คือตั้งแต่เริ่มมีมนุษย์ในโลก เมื่อยังเป็นคนป่า เมื่อยังกลัวฟ้ากลัวฝน กลัวธรรมชาติที่เข้าใจไม่ได้ จนกระทั่งค่อย ๆ เปลี่ยนมากลัวผีสังนางไม้ หรือเทวดาที่ตนเชื่อว่าสิงประจำอยู่ในธรรมชาติเหล่านี้ แล้วก็มีกรมอบกายถวายชีวิตแด่นางไม้ เทวดา หรือพระเป็นเจ้า มีพิธีบูชาขอร้องต่าง ๆ นานา ซึ่งก็ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเรื่อย ๆ มาจนกระทั่งบัดนี้ แม้ในทุก ๆ วันนี้ก็ยังมีระเบียบวิธีสำหรับการบูชาที่ถือว่าขลังหรือศักดิ์สิทธิ์กันโดยวิธีแยกคายที่สุด กล่าวคือเพื่อจูงคนให้เลื่อมใสคล้อยตามไปได้มากที่สุด นี่คือสายหรือแนวแห่งความมมงายที่ตั้งต้นขึ้นมาตั้งแต่สมัยป่าเถื่อน แล้วก็มีกรมปรับปรุงขยายให้จับอกจับใจขึ้นทุกที ๆ จนกระทั่งถึงบัดนี้ก็ยังคงละความมมงายกันไม่ได้ บางคนยังสะดุ้งกลัวต่อสิ่งที่คนเรียกว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ยิ่งหวาดเสียวต่อสิ่งที่ตาเองมองไม่เห็นตัวหรือเข้าใจไม่ได้ และยังมีเชื่อว่ามีสิ่งเหล่านั้นมีอิทธิพลอยู่เหนือคนบังคับบัญชาคนอยู่ แม้จะได้เป็นนักศึกษาผ่านมหาวิทยาลัยมาแล้วก็ยังรู้สึกขนพองสยองเกล้าต่อสิ่งที่คนเข้าใจไม่ได้เหล่านั้นอยู่ คือ “ความมมงาย”

ทำไมเราจึงเรียกความมมงายว่า สัลลพตปรัมมาส ทั้งนี้เป็นด้วยเหตุ ๒ อย่าง คือ ความมมงายต่อสิ่งเหล่านั้นมันทำให้บุคคลบัญญัติศีล และข้อวัตรปฏิบัติต่าง ๆ ขึ้นตามความมมงายของตนอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งนั่นคือ บุคคลที่กำลังประพฤติสิ่งที่ถูกต้องอยู่แล้วนั้นแหละ เช่นให้ทาน รักษาศีล หรือทำสมาธิด้วยความมมงาย ด้วยความเข้าใจผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง หวังผลผิด ใช้เหตุผลผิด หรือไม่ประกอบด้วยเหตุผลเสียเลย ทำเอาข้อปฏิบัติที่ถูกต้องหรือบริสุทธิ์สะอาดกลายเป็นข้อปฏิบัติที่สกปรก หม่นหมองไปเพราะความมมงายของผู้ปฏิบัติเอง สรุปความสั้น ๆ ก็คือ ความมมงายทำให้คนบัญญัติการปฏิบัติขึ้นมาอย่างมมงาย จนแทบจะมองดูไม่ได้ แล้วความมมงาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามาตีพิมพ์หรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของคนยังทำให้ ข้อวัตรปฏิบัติของพระพุทธเจ้าที่บริสุทธิ์ดีนั้น ให้กลายเป็นของมัวหมองไปเสียอีกสองอย่างนี้เรียกว่า “สีลัพตปรามาส”

ถ้าคนใดยังละความมงาย ๒ ประการนี้ไม่ได้ ก็แปลว่า ยังไม่ถึงพระพุทธศาสนา แม้จะเรียกตัวเองว่าเป็นพุทธบริษัท ก็ยังไม่ใช่พุทธบริษัทที่แท้ และจะไม่สามารถละจากโคตรเดิม กล่าวคือโคตรปุถุชนเข้ามาสู่โคตรใหม่ คือโคตรของพระอรียเจ้าได้ ต้องเป็นปุถุชนหนาไปตามเดิม ไม่มีทางที่ใครจะช่วยให้ ฉะนั้น จึงต้องสนใจเรื่องความมงายนี้กันเป็นพิเศษ ถ้าเราอยากจะมี ความพ้นทุกข์ หรือดับทุกข์ตามหลักแห่งพระพุทธศาสนา ที่ถึงขนาดจะเรียกได้ว่าเป็นผู้ปลดปล่อย คือเข้ามาถึงกระแสแห่งพระนิพพาน ซึ่งมีหวังแน่นอนว่า ต่อไปข้างหน้าผู้นั้นจะบรรลุถึงพระ นิพพานในโอกาสใดโอกาสหนึ่งโดยไม่ต้องสงสัย

เดี๋ยวนี้มีปัญหาอยู่ที่ว่า คนส่วนมากยังไม่สามารถละความมงายดังกล่าวนี้ได้ ยังติดแน่นหรือติดตังอยู่ที่ความมงาย ถึงจะรักษาศีลมาเท่าไร ๆ ก็ไม่รู้สึกว่ามีศีลบริสุทธิ์ หรือศีลช่วยอะไรไม่ได้ ประพฤติวัตรปฏิบัติมานานเท่าใด ก็ไม่เคยเห็นผล ฉะนั้น มันต้องทำอะไรผิดอยู่สัก อย่างหนึ่งในการประพฤติธรรม อาตมาถึงขออภัยแล้วอภัยอีกว่า จงดูให้ดี ๆ แม้ว่าเป็นอุบาสก อุบาสิกา ภิกษุสามเณร หรือพระเถระก็ตาม สิ่งที่เรียกว่าความมงายนี้ อาจจะมีอยู่ในข้อปฏิบัติ ของคนเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น พระภิกษุบางองค์ถือว่าพอได้ลงปาฏิโมกข์แล้วก็สะอาดหมดบาป หมดกรรม หมดเวรกันไปเสียที มีความรู้เพียงเท่านี้ มีความเชื่ออย่างนี้ แล้วก็ไปลงปาฏิโมกข์ในวัน อุโบสถ นั่งฟังอยู่อย่างนกแก้วนกขุนทอง จบแล้วก็โล่งใจว่าบริสุทธิ์กันเสียที เหมือนกับสะบัดขี้ฝุ่น ออกจากตัวอย่างนั้น ลักษณะอย่างนี้ถือว่าเป็นความมงายอย่างยิ่ง เป็นความมงายไร้เหตุผล ทำลายความมุ่งหมายเดิมของการลงอุโบสถหรือปาฏิโมกข์นั้นให้หายไปหรือเปลี่ยนไป หรือให้ กลายเป็นสิ่งที่น่าหัวเราะเยาะไป แม้แต่ในเรื่องของภิกษุที่ถือกันว่าคงแก่เรียนนั้น ความมงายก็ ยังมีอยู่ได้ถึงเพียงนี้ การประพฤติปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งด้วยความมงายไม่ชอบด้วยเหตุผล เช่น ว่ารักษาศีลหรือปฏิบัติดุรงค์ หรือว่าสมาทานวัตรอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเชื่อว่าจะกลายเป็นผู้มี อะไรพิเศษขึ้นมา เกิดอำนาจลี้ลับดีสิทธิ์อะไรขึ้นมา หรือแม้ที่สุด ไปคิดเสียว่ามันจะทำให้โชคดี มีโอกาสร่ำรวยได้โดยง่าย หรือจะปลูกกุศลรางวัลนั้นนี้ได้โดยง่าย หรือแม้ที่สุดว่าทำเพื่อหวังไปเกิด ในสวรรค์ในนิมิตาน ซึ่งมีความหมายเป็นกามคุณอย่างยิ่งเช่นนี้ก็ถือว่าเป็นความมงายทั้งนั้น เพราะ เหตุว่าศีลและวัตรต่าง ๆ พระพุทธเจ้าไม่ได้ตั้งไว้เพื่อความมุ่งหมายดังกล่าว ท่านบัญญัติไว้เพื่อขุด เกลาคความเห็นแก่ตัวหรือขุดเกลากิเลสให้เบาบาง ให้ยึดมั่นถือมั่นน้อยลงต่างหาก เมื่อไปเปลี่ยน ความมุ่งหมายเดิมจนกลายเป็นเรื่องจะพอกพูนความเห็นแก่ตัวจัด เอาอะไรเป็นของตัวตาม อำนาจของกิเลสตัณหาหรือทิฐิเหล่านี้แล้ว มันก็เท่ากับมีมืออันสกปรกมาลูบคลำศีลและวัตรที่ บริสุทธิ์สะอาดให้กลายเป็นสิ่งที่สกปรกไป จึงกล่าวได้ว่าเป็นความมงาย กลายเป็นเรื่องนอกกลุ่ม นอกทาง นอกรัตนอรอยและนอกพระพุทธศาสนาไป เราจะต้องระมัดระวังกันเป็นพิเศษอย่าให้

เสียเกียรติของพุทธบริษัทเป็นอันขาด พุทธบริษัท แปลว่า กลุ่มของบุคคลผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน สม เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่เสียค่าตอบแทน การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับที่เป็นสาวกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นจอมแห่งคนรู้ คนตื่น คนเบิกบาน จะมีเรื่องมงาย ก็กำลังมีอยู่ในที่ทั้งปวง มีอยู่ในวัตรปฏิบัติของพุทธบริษัททุกแขนง และทุกระดับไม่ว่าที่ไหน และเมื่อใด

ส่วนมากของความมงาย ก็ได้แก่ความเข้าใจผิดในทางหลังทางศกดิ์สิทธิ์ เพราะมันเป็นมาแต่สมัยดึกดำบรรพ์นั้น สมัยที่ยังเป็นคนป่าคนดง เป็นคนที่ยังไม่มีการศึกษาอะไรเลย ครึ่งคน ครึ่งสัตว์ กลัวต่อสิ่งที่ตนไม่อาจเข้าใจได้ เรียกว่ากลัวต่อสิ่งที่ศกดิ์สิทธิ์ ความรู้สึกกว่าศกดิ์สิทธิ์หรือหลังนั้นยังไม่ได้สูญหายไป ยังคงมีสืบมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ แม้ในหมู่คนที่มีการศึกษาดี ๆ แม้เป็นภิกษุสามเณรก็ยังรู้สึกว่ามีอำนาจอะไรที่ศกดิ์สิทธิ์นอกเหนือไปกว่าธรรมดา ยังหวาดสะดุ้งต่อสิ่งศกดิ์สิทธิ์ที่ตนมองไม่เห็นตัว แล้วมีความเชื่อว่ามันมีอยู่จริงจึงเกิดการปฏิบัติต่าง ๆ ที่กระทำไปเพื่อปลดเปลื้องความกลัวนี้ เช่นการเสกเป่าบนบานอ้อนวอนบูชา ฯลฯ กระทำกันอยู่ในหมู่ภิกษุหรือแม้ในหมู่พระเถระอย่างมงาย ไม่ต้องตามหลักของพระพุทธศาสนาหรือของพระพุทธเจ้า ทำไปโดยอำนาจของความเขลาในของศกดิ์สิทธิ์ เชื่อในของหลังของศกดิ์สิทธิ์ บางทีตัวเองก็อาจจะรู้เหมือนกันว่า ไม่ใช่เรื่องของพุทธศาสนา แต่เมื่อไม่อาจจะละได้ ก็เลยถือว่าเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ฝากไว้ ในฐานะเป็นของผนวกเข้ากับพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก็เกี่ยวกับเรื่องผีสิงเทวดาเป็นส่วนมาก ถ้าใครยังสะดุ้งกลัวต่อสิ่งศกดิ์สิทธิ์ด้วยอำนาจอุปาทาน หรือ สิลัพพตปราคมาสอย่างนี้แล้ว ก็ขอให้มั่นใจเถอะว่าคนนั้นยังมีความมงาย ไม่ว่าจะเป็นคนชนิดไหนหรืออยู่ในเพศใด

อำนาจของความกลัวและความมงายทำให้คนต้องกันเข้าหาที่พึ่งภายนอก คือแทนที่จะพึ่งความดีที่ตนเองกระทำ กลับไปพึ่งที่พึ่งภายนอก แล้วแต่เขาจะมีความมงายไปทางไหน อาจจะถือที่พึ่งเป็นผีสิงเทวดาหรือสิ่งศกดิ์สิทธิ์ในสากลโลก หรือแม้ที่สุดการคิดพึ่งผู้อื่นอะไรก็ได้ คนอื่นเขาช่วยเสียเรื่อยไป ถ้าไม่มีใครช่วยก็ถือว่าไม่ยุติธรรม อย่างนี้ก็ควรถือว่าเป็นการถือที่พึ่งภายนอกด้วยเหมือนกัน มีใครสักกี่คนที่มีความแน่ใจในการพึ่งการกระทำของตนเอง คือพึ่งความดี พึ่งการกระทำที่ถูกต้องของตนเอง แทบจะกล่าวได้ว่า คนที่มีจิตใจแน่วแน่กล้าหาญเฉียบขาดอย่างนี้หาได้ยากที่สุด มีแต่คนที่จะคิดพึ่งผู้อื่นแล้วยังได้รับการสอนการอบรมมาผิด ๆ ก็ยังคิดจะพึ่งผีสิงนางไม้ พึ่งอะไรที่มองไม่เห็นตัวเหล่านั้นมากยิ่งขึ้น วัตถุประสงค์ความมงายของคนได้ด้วยเหตุที่มีศาลพระภูมิมากขึ้น มีการตุงขันธ์ยามมากขึ้น ถ้ามีศาลพระภูมิ หรือมีหมอสวดเคราะห์มากขึ้น ก็เป็นเครื่องแสดงที่แน่ชัดที่สุดว่า คนเราหวังที่พึ่งภายนอกมากขึ้น ๆ แทนการหวังที่พึ่งภายในคือการกระทำอันถูกต้องคลองธรรมด้วยสติปัญญาที่รุ่งเรืองตามองค์พระพุทธ พระธรรม และพระอรียสงฆ์ที่แท้จริง ซึ่งได้แก่การกระทำที่ถูกต้อง จนเกิดความสะอาด สว่าง สงบขึ้นในใจ

ยังมีเครื่องหมายแสดงให้เห็นว่า การถือที่พึ่งภายนอกมีมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งเชื่อได้ว่า

ความมงายไม่อยู่ในอำนาจแห่งเหตุผล ยิ่งหนาแน่นมากขึ้นเท่านั้น ห้มห่อคนโง่เหล่านั้นให้มีสติ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผูกพันให้ใช้ประโยชน์ในการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ตกจมไปในห้วงแห่งความมมงายมากขึ้น แล้วผลที่จะตามมาข้างหน้าต่อไปนั้น ก็จะต้องเป็น ความสับสนยุ่งยากอลเวงมากขึ้นทุกที ๆ ตามสัดส่วนของความมมงาย จนกระทั่งเหลือวิสัยที่พวกเราจะตัดเป่าความยุ่งยากโกลาหลนี้ให้หมดสิ้นไปได้ เพราะว่าเราได้เพิ่มเติมความมมงายขึ้นใน พวกของเราตนเองนี่อยู่เรื่อย ๆ ให้มันมากขึ้น ๆ เท่า ๆ กับที่การศึกษาในทางโลก ๆ ได้เจริญมากขึ้น พิสูจน์กันได้ง่าย ๆ โดยข้อเท็จจริงที่ว่าเครื่องหมายของการถือปัจจัยภายนอก เช่นการหวังพึ่ง เทวดา หรือศาลพระภูมิ การดูฤกษ์ยาม หรือการอ้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก มันมีมากขึ้น หนา ขึ้น มันไม่น้อยลง ผู้ที่มีความเข้าใจถูกต้องในพระพุทธศาสนา จะไม่อ้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายใน สากลโลกมาเป็นเครื่องบันดาล มันเพิ่งเกิดมีขึ้นใหม่ไม่นานมานี้เอง เราจะเห็นได้ว่าในประเทศไทย เรานี้ ยังมีความมมงายหนาแน่นยิ่งขึ้นกว่ายุคก่อน ๆ เป็นอันว่า เราไม่ควรจะนอนใจว่า ความ มมงายนั้นเป็นสิ่งที่ไม่น่าหวาดเสียว ไม่สำคัญสำหรับเรา “สัทพตปรามาส” ไม่ใช่ข้อปฏิบัติอย่าง สุนัข อย่างโค แต่ร้ายไปยิ่งกว่าการปฏิบัติอย่างสุนัข อย่างโคเสียอีก ทำไมจึงว่าอย่างนี้ ถ้าเราจะ พิจารณาดู ก็จะเห็นว่าสุนัขหรือโคที่เขาอ้างถึงในอรรถกถา มันไม่ได้กลัวผีกลัวเทวดา มันไม่ได้ อ้อนวอนพระภูมิเหมือนกับพวกมนุษย์ มันไม่ได้หมอบกราบสิ่งที่มีมันไม่รู้จักตัวเหมือนกับพวก มนุษย์ ใครเคยเห็นสุนัขหรือโคกลัวผีกลัวเทวดา หรือทำพิธีบวงสรวงอ้อนวอน เราจะเห็นว่าไม่มี เลย แต่แล้วทำไมมนุษย์ที่เจริญด้วยการศึกษากลับมาหมอบกราบแก้หัวจรดดินไหวผีไหวสาง บวงสรวงบูชาเทวดา อันไหนมันจะร้ายกว่ากัน ไม่ต้องสงสัยละ ความมมงายของคนที่เป็นถึงขนาด นี้ มันย่อมร้ายกาจยิ่งไปกว่าศีลและวัตรของสุนัขหรือโคแน่ ๆ

อาตมาอยากจะขอยกตัวอย่างง่าย ๆ อีกสักเรื่องหนึ่งว่า ถ้าใครเรียนวิชาความรู้โดยผิด ความมุ่งหมายของวิชานั้นก็ถือว่าเป็น “สัทพตปรามาส” เหมือนกัน เช่นภิกษุเรียนธรรมวินัย ด้วยความมุ่งหมายผิดไปจากธรรมวินัยแล้ว ต้องถือว่าเป็นการกระทำนั้นเป็นความมมงาย อีกอย่าง หนึ่งมีพระบาลีพุทธภาษิตว่า “พวกโมฆบุรุษนี้เรียนปริยัติ เพราะปรารถนาเสียงสรรเสริญของปริยัติ และเพื่อจะใช้เป็นเครื่องอ้างเพิ่มน้ำหนักให้เป็นคำพูดของตนเอง” ลองฟังดูให้ดี ๆ ถ้าใครก็ตาม เรียนปริยัติ เรียนธรรมะและวินัย เพราะความปรารถนาสรรเสริญของโลก หรือว่าเรียนให้รู้ แดกฉาน เพื่อจะได้เอามาประกอบคำพูดของตัวเองให้มีน้ำหนักที่ดี อย่างนี้ท่านเรียกว่า “โมฆบุรุษ” คือเป็นคนไม่ได้รับประโยชน์จากธรรมวินัย ความมุ่งหมายของการเรียนธรรมวินัยก็คือ เพื่อให้รู้ว่า อะไรเป็นทุกข์ อะไรเป็นเหตุให้เกิดทุกข์ และปฏิบัติอย่างไรจึงจะเกิดทุกข์ อย่างนี้เท่านั้น ใครเรียน เพื่อลาภ ยศ สักการะ เสียงสรรเสริญ ฯลฯ ไม่ได้เรียนสำหรับนำไปปฏิบัติเพื่อดับทุกข์โดยตรงแล้ว ท่านเรียกว่าเป็น “โมฆบุรุษ” ซึ่งถือว่าเป็นคำด่าอย่างแรงที่สุดในพุทธศาสนา

ฉะนั้นเรื่องสัทพตปรามาสนี้ เราจะต้องพิจารณากันเสียใหม่ อย่าได้ปล่อยไว้ในฐานะ เป็นเรื่องเล็กน้อย ที่ได้นำมากล่าวอย่างซ้ำซาก และยกตัวอย่างไว้อย่างกว้างขวางเช่นนี้ ก็เพราะ อาตมามีความสลดใจ หรือมีความเป็นห่วงเป็นทุกข์แทนพวกเราทุกคน ในการมีไม่รู้จักรู้สิ่งที่เรียก ว่าความมมงาย พวกเราได้ปล่อยให้สิ่งนี้ขยายตัวกว้างออกครอบคลุมพวกเรามากขึ้น ๆ คล้ายกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖. อย่าได้เชื่อถือโดยการคาดคะเนของตัวเอง
๗. อย่าได้เชื่อถือโดยการตรึกตรองตามเหตุผลส่วนตัว
๘. อย่าได้เชื่อถือโดยเหตุสักว่า มันเข้ากันได้กับลัทธิความเชื่อที่ตนกำลังถืออยู่เป็นประจำ
๙. อย่าได้เชื่อถือโดยเหตุสักว่า ผู้พูดหรือผู้สอนนั้นเป็นครูบาอาจารย์ของเรา

ในข้อสุดท้ายนี้ ขอให้เข้าใจไว้ด้วยว่า คำว่า “ครูบาอาจารย์” นั้น หมายถึงพระพุทธเจ้าท่านเอง ด้วย เพราะในบาลีแห่งอื่นได้กล่าวไว้ชัดเจน พระพุทธเจ้าทรงปฏิเสธว่า “อย่าเชื่อโดยเหตุว่า ตถาคตกล่าว” หรือ “อย่าเชื่อคำของตถาคต โดยไม่พิจารณาให้เห็นแจ้งเห็นจริง” นี้เราจะเห็นว่า พระพุทธเจ้าท่านได้มีพุทธประสงค์จะให้เราหลุดพ้นจากการเป็นทาสของความงมงายเพียงไร ท่านให้อิสระภาพอย่างไร ท่านให้เราเป็นผู้กล้าหาญในการวิพากษ์วิจารณ์อย่างไร ท่านทรงมุ่งหมายให้เราหลุดจากความเป็นคนงมงายโดยเด็ดขาด เพราะความงมงายนี้ ย่อมเป็นอุปสรรคอันดับแรกของการที่จะดำเนินไปสู่เขตแดนของพระอริยเจ้า

ข้อแรกที่ว่า อย่าเชื่อเพราะเหตุสักแต่ว่าคนเขาบอกต่อ ๆ กันมา นี้ก็หมายถึงสิ่งที่เขา สอน ๆ กันมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงคนชั้นนี้ เราจะถือว่าถูกต้องตามไปด้วยนั้นยังไม่ได้ เราจะต้อง ใช้ปัญญาของเราพิจารณาด้วย

ข้อ ๒. ที่ว่า อย่าเชื่อเพราะเขาทำตาม ๆ กันมา ก็ด้วยการทำด้วยกายให้เป็นตัวอย่าง เช่น พ่อแม่ตื่นนอนขึ้น ก็เสกคาถาอย่างนั้นอย่างนี้ ลูกหลานเห็นเข้าก็เสกคาถาตาม การไหว้ทิศ ไหว้พระอาทิตย์ หรือไหว้ของศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน พอลูกหลานเห็นบิดามารดาทำ ก็ทำตามไปด้วย พ่อแม่คนใดออกไปนอกพระพุทธศาสนา เด็ก ๆ ก็ออกไปตามโดยไม่รู้สีกตัว นี้ เป็นการสอนเด็กของเราให้หันเหออกไปนอกพระพุทธศาสนา ไปรับเอาลัทธิที่งมงายเป็นภัยเป็น อันตรายแก่เด็กเองมากยิ่งขึ้นทุกที ๆ และพวกเด็กไม่มีเหตุผลของตนเองว่าทำไปแล้วมันจะเกิด ทุกข์เกิดโทษอย่างไร เมื่อมีการสอนด้วยวาจา หรือการกระทำให้ดูเป็นตัวอย่าง เด็กก็ตะครุบเอา ทันทที เป็นอันว่า การใช้สติปัญญาพิจารณาโดยเหตุผล ไม่มีทางที่จะเกิดขึ้นได้เลย ฉะนั้น การบอก ต่อ ๆ กันมาหรือการทำตาม ๆ กันมา การอ้างประเพณีนั้นประเพณีนี้ จึงเป็นทางทำให้เกิดความ งมงายขึ้นเท่านั้น แม้ในเรื่องการวิปัสสนาหรือกรรมฐาน คนเราก็กลับนิยมสิ่งที่บอกต่อ ๆ กันมา หรือทำตาม ๆ กันมา หรือเชื่อข่าวเล่าลือมากกว่าที่จะยึดเอาตามหลักเกณฑ์ที่มีอยู่ในตำราเสียอีก คิดดูให้ดี ๆ เพียงแต่ว่ามีอยู่ในตำรา พระพุทธเจ้าท่านก็ยังห้ามไม่ให้ยึดถือทันที แต่แล้วพวกเราก็

ยังยึดถือสิ่งที่อยู่นอกตำรับตำราทันที
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิปัสสนากรรมฐานเรื่องอานาปานสติ มีอยู่อย่างสมบูรณ์ในตัวพระไตรปิฎกเอง โดยเฉพาะที่เป็นหัวข้อแท้ ๆ มีอยู่ในมัชฌิมนิกาย การทำอานาปานสติอย่างไรตั้งแต่ต้นถึงที่สุดก็มีอยู่ ยี่ตยาวสมบูรณ์ที่สุด ถูกต้องที่สุดตามหลักของพระพุทธศาสนา แต่แล้วก็ไม่มีการสนใจเลย ผู้เอา ตามที่เขาบอกต่อ ๆ กันมาด้วยปากไม่ได้ ผู้เอาที่เขาทำตามกันมาอย่างประมปราไม่ได้ หรือผู้แบบที่ เขาเล่าลือแตกตื่นสรรเสริญกันฟุ้งไปหมดว่าที่นั่นวิเศษ ว่าที่นั่นวิเศษไม่ได้ อันนี้เองจึงเป็นเหตุให้เกิด วิปัสสนาอย่างงมงายกันขึ้น เพราะโทษที่ไม่ถือตามที่พระพุทธเจ้าท่านทรงกำชับไว้ อาตมาไม่ได้ ตั้งใจกระทบกระเที้ยบกระแนะกระแหนผู้ใด หรือหมู่คณะใด ประสงค์จะยกตัวอย่างเรื่องจริง ๆ มาปรับทุกข์กันมากกว่า ว่าการตื่นข่าวเล่าลือหรือว่าความเชื่ออย่างงมงายที่บอกต่อ ๆ กันมาตาม ข้อ ๓ นั้นมันทำให้เกิดความงมงายขึ้นในวงการชั้นสูงของพระพุทธศาสนา กล่าวคือวงการของ วิปัสสนาอันเป็นขั้นที่จะบรรลุผลนิพพาน แต่แล้วก็ถูกความงมงายครอบงำทั้ไปหมด สูญ สิ้นไปหมด เกิดวิปัสสนากรรมฐานชนิดที่นอกตำรารับตำราขึ้นมาแทน นี่แหละเป็นที่น่าสลดสังเวชใจ และน่าหวงสั๊กเพียงใด ขอให้เราลองใช้ปัญญาคิดกันดู

ข้อที่ ๔. พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า พวกเธออย่าเชื่อโดยเหตุสักว่า สิ่งนี้มีอ้างอยู่ในตำรา รับ ตำรา แต่การที่อาตมาชักชวนท่านทั้งหลายให้ถืออานาปานสติกรรมฐาน โดยอ้างว่ามีอยู่ในพระ ไตรปิฎกนั้น ที่แท้แล้วอาตมาไม่ต้องการให้ท่านทั้งหลายยึดถือเอาข้อปฏิบัติเหล่านี้ โดยเหตุแต่ เพียงว่า มันมีอยู่ในตำรา แต่ได้ชี้ให้เห็นว่า มันมีอย่างสมบูรณ์ในพระไตรปิฎก ซึ่งเราจะต้อง พิจารณาศึกษาให้ละเอียดให้เข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจนด้วยสติปัญญาของตัวเอง ว่าถ้าเราทำไปอย่างนี้ แล้ว ในระดับนี้ จิตจะสงบเป็นสมาธิได้จริง ในระดับนี้จิตจะยกเอาความสุขที่เกิดจากสมาธินั้น มา เป็นอารมณ์ของการพิจารณาให้เห็นว่า ความสุขอย่างนี้มันก็ไม่เที่ยง ไม่น่ายึดถือ และในขั้น สุดท้ายก็จะต้องปล่อยทั้งหมด นับว่าเป็นการพิจารณาโดยสติปัญญาของตนเอง แล้วก็เห็นสมจริง ตามข้อความที่ท่านกล่าวไว้ในพระไตรปิฎก มันเกิดผลขึ้นมาจริงอย่างไรรั้นเป็นลำดับ ๆ ไป การ แน่ใจอย่างนี้ไม่ใช่ความงมงาย เพราะได้พิจารณาโดยเหตุผลแล้วยังได้ปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนตลอด และรู้จักสิ่งเหล่านั้นด้วยการที่ได้ผ่านไปจริง ๆ กลายเป็นความรู้แจ้งแทงตลอดด้วยปัญญาหยั่งรู้ หยั่งเห็น ส่วนความงมงายนั่นมันไม่ประกอบด้วยเหตุผลเสียเลย มันจึงเป็นสิ่งที่ท่านสมเพชเวทนา อย่างยิ่ง

ข้อที่ ๕ - ๖ - ๗ เกี่ยวกับ การเดาเอาเอง คาดคะเนเอาเอง และตรึกตรองตามเหตุผล ส่วนตัว หรือสิ่งแวดล้อมเฉพาะตัว ๓ ข้อนี้เป็นความงมงายอย่างหนัก จริงอยู่ที่คนพวกนี้เขาไม่ เชื่อตำรา ไม่ตื่นข่าวเล่าลือที่บอกกันต่อ ๆ มา หรือทำสืบ ๆ กันมา แต่กลับเดาเอาเอง ใช้เหตุผล ในเรื่องของตัวเอง อย่านึกถือว่าการใช้สติปัญญาของตนเองแล้วจะไม่เป็นการงมงายเสมอไป มัน อาจเป็นความงมงายที่ซ่อนความงมงาย คือตัวนี้คิดว่าตัวมีปัญหาของตัวเองจนไม่เชื่อคำของคนอื่น

แต่ที่ถูกต้องนั้นเราจะต้องอาศัยเหตุผลอย่างอื่น ๆ เข้ามาประกอบการนึกคิดของเราด้วย แม้สิ่งที่คน เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บอกเล่ากันมาก็เอามาประกอบเป็นเหตุผล ถ้าทำอย่างนี้การคาดคะเนจะผิมน้อยลง อย่างไรก็ตาม พระพุทธเจ้าท่านว่ายังไม่พอ ท่านต้องลองให้ปฏิบัติจนเกิดผลปรากฏขึ้นมาจริง ๆ แล้ว ข้อที่ ๕ - ๖ - ๗ นี้จึงจะปลอดภัย

ข้อที่ ๘. ที่ว่า อย่าเชื่อเพราะมันตรงกับลัทธิของตน นั้น หมายความว่า ตามธรรมดา คนเราทุกคนย่อมมีทิฐิหรือความเชื่อ ความคิด ความเห็น ความเข้าใจอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นของประจำตัวอยู่เสมอ นี่เรียกว่าลัทธิของตัว เป็นลัทธิความเชื่อที่สร้างขึ้นเอง ยึดมั่นถือมั่นเองอย่างเหนียวแน่น และยกขึ้นเป็นสัจธรรมของตัวเอง ตามธรรมชาติของคนทั้งหลายเขาจะไม่เชื่อสิ่งต่าง ๆ นอกเหนือไปกว่าที่เขากำลังเข้าใจอยู่ในขณะนั้น ถ้าเขามีความรู้เท่าใด เคยเชื่ออย่างไรและสันทานอย่างไร เขาจะยึดเอาเพียงแค่นั้นว่าเป็นความจริงถูกต้องของเขา จนกว่าเขาจะได้รับการศึกษาเพิ่มเติมขึ้นอีก หรือปฏิบัติเพิ่มเติมก้าวหน้าต่อไปอีก ความจริงหรือความเชื่อของเขาจึงจะก้าวหน้าต่อไปได้ สัจธรรมของบางคนก็อยู่ในระดับต่ำมาก เช่นความเชื่อของเด็ก ๆ หรือของคนเถรอันธพาล แต่เขาก็ถือว่าของเขาถูก ถึงหากบางที่เขาไม่กล้าค้านความเห็นของบุคคลอื่นเพราะจำนนต่อเหตุผล เขาอาจจะยอมรับเอาอวยไปด้วย ซึ่งก็เป็นแต่ปากเท่านั้น ส่วนใจจริงของเขายังถือตามความเชื่อเดิมของตน ลัทธิเดิมจึงเป็นสิ่งครอบงำคนนั้นอย่างเหนียวแน่นควบคุมหรือป้องกันคนคนนั้นไม่ให้หลุดไปจากความมมงายได้ ขอเราทุกคนอย่าได้ตกอยู่ในลักษณะอย่างนี้ จึงค่อย ๆ ถอนตัวออกมาจากความเชื่อเดิม ๆ มาสู่สัจธรรมที่เป็นของจริงของแท้ของพระพุทธเจ้า มิฉะนั้นแล้วคนนั้นจะต้องตกอยู่ในความเชื่อของตัวตลอดไป และจะถูกล่อลวงเมื่อไรก็ได้ ถ้าคนหลอกลวงเหล่านั้นเขามีอะไรมาให้ ชนิดจะเข้ากันได้กับความเชื่อเดิม ๆ ของตน ความมมงายนั้นก็ทำให้ผู้นั้นรับเอาทันทีอย่างไม่ลืมหูลืมตา ถูกล่อลวงโดยไม่รู้ตัวว่าถูกล่อลวง เพราะมันตรงกับ ความเชื่อของตนอยู่ดั้งเดิม และผู้พูดก็อยู่ในฐานะที่พอจะเชื่อได้เสียด้วย เช่น พวกนักบวชเป็นต้น

ข้อที่ ๙. ที่ว่า อย่าเชื่อเพราะผู้พูดอยู่ในฐานะที่พอจะเชื่อได้ นี้ ขอยกตัวอย่างเกี่ยวกับอาตมาเอง คือมีคนชอบอ้างว่า “ถ้าไม่เชื่อก็ให้ถามท่านดูซิ” นี่แสดงว่า เขาจะให้คนอื่นเชื่ออาตมา เพราะอาตมาอยู่ในฐานะที่พอจะเชื่อได้ อย่างนี้แล้ว ถ้าอาตมารวมมือก็รู้สึกว่าเป็นการร่วมกัน กบฏต่อพระพุทธศาสนา และล้มล้างระเบียบของพระพุทธเจ้า ฉะนั้น ยอมไม่ได้ เราต้องตักเตือนเขาให้พิจารณาด้วยสติปัญญาของตัวเอง ให้เข้าใจคำพูดหรือตัวหนังสือทุก ๆ ประโยค แล้วให้เขาไปสอดส่องจนเกิดความเห็นแจ้งขึ้นมาเอง ฉะนั้นเราควรเลิกอ้างบุคคล เชื่อถือคำพูดของบุคคล เชื่อความคิดของใคร ๆ แต่เราจะรับฟังไว้ในฐานะว่า ท่านพอจะเชื่อได้บ้าง แต่ท่านก็อาจจะเข้าใจเรื่องผิด ฟังผิด สำคัญผิด วินิจฉัยผิดไปได้เหมือนกัน เราจะรับคำของท่านไปพิจารณาดูเท่านั้น เราจะไม่ถือเอาคำพูดของท่านเป็นคำพิพากษาเด็ดขาด

ข้อที่ ๑๐. อันเป็นข้อสุดท้ายว่า อย่าเชื่อเพราะเหตุที่เป็นครูบาอาจารย์ของเรา ทำไม

พระพุทธเจ้าจึงตรัสอย่างนี้ คล้ายกับว่า จะไม่ให้เราเชื่อบิดามารดาครูบาอาจารย์เดี๋ยวนี้เรามีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

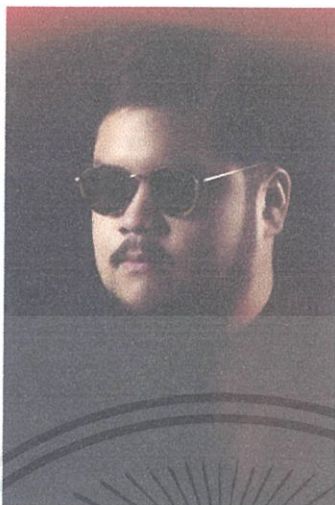
ปัญหาเฉพาะหน้าที่ทำความยุ่งยากมากอยู่แล้ว คือเด็ก ๆ ไม่ค่อยเชื่อบิดามารดาครูบาอาจารย์ แต่แล้วทำไมพระพุทธเจ้าท่านจึงสอนเช่นนั้น เรื่องนี้ต้องวินิจฉัยกันให้มากสักหน่อย มิฉะนั้นแล้ว จะเข้าใจความหมายข้อนี้ผิด คือเราต้องแบ่งคนตามขั้นของจิตใจ เมื่อใครไม่อยู่ในวิสัยที่จะคิดนึก ได้ด้วยตนเอง ผู้นั้นก็ต้องอยู่ในกรอบของระเบียบประเพณีไปก่อน นี่หมายความว่า เมื่อใครยังไม่มี เหตุผลพอที่จะสล้างขนบธรรมเนียมประเพณี ก็จำต้องเชื่อไปก่อน เหมือนเด็กจะต้องเชื่อบิดา มารดาครูบาอาจารย์ไว้ก่อน เมื่อโตขึ้น ค่อยศึกษา ค่อยวินิจฉัยวิพากษ์วิจารณ์สิ่งเหล่านั้นในภายหลัง จนกระทั่งรู้ว่า ตัวเองผิดอย่างไร ถูกอย่างไรได้ด้วยตนเอง ยิ่งมีการวิพากษ์วิจารณ์วินิจฉัย มากขึ้นเท่าใด คำแนะนำสั่งสอนก็พิสูจน์ตัวเอง ว่า ถูกหรือผิดมากขึ้นเท่านั้น ฉะนั้นการที่เด็ก ๆ จะต้องเชื่อฟังบิดามารดาครูบาอาจารย์ในที่นี้จึงไม่ขัดกับ “กาลามสูตร” แต่ส่วนมากก็คือว่า เด็ก ไม่ยอมเชื่อ เพราะมันไม่ตรงกับความต้องการของตัวเอง หรือด้วยความสำคัญผิด ฉะนั้นจึงต้อง ทำความเข้าใจในข้อ ๑๐ นี้ให้ดี ๆ มิฉะนั้นจะไปลบหลู่บิดามารดาครูบาอาจารย์เข้าก็ได้ พระพุทธเจ้าท่านไม่เคยสอนอะไรผิด แต่เราไม่ได้เชื่อตามท่านทันที

ในบรรดาความมมงายทั้งสิบประการนี้ ขอให้พวกเราสำรวจตัวเองดูว่า มันมีอยู่ในตัวเรา ข้อใดบ้าง และมากน้อยเพียงใด พระพุทธเจ้าท่านถือว่า ความมมงายนี้เป็นเหตุอันหนึ่งซึ่งจะนำคน ไปสู่ความพินาศตามความต้องการของพญามาร คือ กิเลสตัณหา ที่ทำให้เกิดความทุกข์ ชนิดที่ เรียกว่า ตกนรกทั้งเป็น การตกบ่อ บ่อที่มีหอกแหลนหลาวนั้นเป็นการเจ็บเพียงแต่กาย ไม่ได้ทำให้ คนเสียมนุษยธรรมหรืออะไรดี ๆ ของมนุษย์เลย แต่ถ้าเราตกบ่อความมมงายเหล่านี้ มันจะสูญเสีย ความเป็นมนุษย์ เสียคุณธรรมที่ดีหมด จึงถือได้ว่าน่ากลัว น่าหวาดเสียว ยิ่งกว่าความตายทางกาย ความตายทางจิตใจนี้ คือตายหรือตกจมอยู่ในความมืดของความโง่ หลง แต่พวกเรากลับไม่กลัว กันเลย ไปกลัวความเจ็บไข้ความตายทางกาย กลัวอด กลัวไม่ได้อะไรมาบำรุงร่างกาย จึงได้กล้า ทำสิ่งต่าง ๆ ที่ผิดศีลธรรม เมื่อผิดศีลธรรมแล้วก็ไม่ต้องสงสัย มันยอมขัดขวางความบรรลุมรรคผล นิพพาน จึงหวังว่าท่านทั้งหลายคงจะได้พิจารณากันดูให้รู้จักสมบัติขั้นที่ ๓ ของบุุคคลที่อุตสาห ์ หอบหิ้วกันมาแต่สมัยดึกดำบรรพ์โน้น คือสมัยที่ยังเป็นครึ่งคนครึ่งสัตว์ มาจนกระทั่งทุกวันนี้โดย ไม่เสื่อมสั่นไปได้ เพราะอำนาจของอะไร เพราะอำนาจของสี่ลัทธปรามาสนั่นเอง ถ้าความเชื่อ ความมมงายนี้ยังไม่ถูกละออกจากตัวใครแล้ว คนนั้นก็ไม่มีหวังจะเข้าไปถึงเขตของพระอริยเจ้า ทั้ง ๆ ที่ตนจะทำวิปัสสนาชนิดไหนมากเท่าใด และประพฤติปฏิบัติกันอย่างไร การปฏิบัติธรรมของผู้ นั้น จะถูกลบคลำให้เศร้าหมองไปด้วยความมมงายโดยสิ้นเชิง ฉะนั้น ควรถือว่า ความมมงาย หรือ ที่เรียกว่า ความไม่อยู่ในอำนาจของเหตุผลนั้น เป็นปัญหาที่จะต้องสนใจอย่างยิ่ง ไม่ควรปล่อย ปล่อยละเลยต่อไปอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลด้านการถ่ายภาพ

2.3.1 ความหมายของภาพถ่ายเชิงศิลป์ (Fine Art Photography)

ภาพที่ 3 ภาพของ ชุต ภูศิริ
(ที่มา <http://www.charitpusiri.com/>)

(ไทยรัฐ,2558) ชอบถ่ายภาพตั้งแต่เด็กๆเรียนจบปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยมหิดล คณะ ICT และเรียนจบ ปริญญาโทด้านถ่ายภาพดิจิทัลสหรัฐอเมริกา ตอนนี้เป็นช่างภาพมืออาชีพ โดยจุดเด่นภาพถ่ายของ'ชุต ภูศิริ' คือเป็นภาพถ่ายที่เหมือนภาพวาดและการสื่ออารมณ์ ออกมาได้ดี ทำให้ภาพมีความรู้สึก

ชุต ภูศิริ ได้ให้ความหมายของคำว่า Fine Art photography ว่า Fine Art จริงๆแล้วอธิบายยาก เพราะมันค่อนข้างกว้าง คล้ายๆอะไรคือศิลปะ หลายคนตีความกันไปคนละแบบ สำหรับพี่ส่วนตัวคิดว่ามันคืองานที่สื่อถึงสิ่งที่ศิลปินคิดหรือต้องการนำเสนอ อาจเป็นความรู้สึก เรื่องราวบางอย่าง หรือ concept ที่อยากถ่ายทอดให้ผู้ชม มันจะต่างจากการถ่ายภาพสาขาอื่นเช่น Documentary ที่ต้องการนำเสนอความจริง หรือ Advertising ที่ต้องการนำเสนอสินค้าบางอย่าง แต่ Fine Art คือการนำเสนอความคิดความรู้สึกของช่างภาพ/ศิลปินเอง ภาพ fine art ไม่จำเป็นต้องสวยเสมอไปบางครั้งไม่สวยเลยก็เยอะ บางครั้งภาพอาจดูไม่สวย ดูแล้วไม่เข้าใจก็เยอะ บางครั้งอาจต้องดูภาพทั้งหมดถึงจะเข้าใจก็มี แล้วภาพ Fine Art ส่วนมากจะทำมาเป็นชุดๆนะครับ เพื่อสื่อความหมายมากขึ้น หรือเพื่อความต่อเนื่องของ concept มันคล้ายเราทำ research ถ้าเรายังค้นคว้ายังไม่ทำต่อเนื้องานเราก็จะลึกขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลศิลปินที่ได้รับอิทธิพล

2.4.1 David LaChapelle (เดวิด ลาซาเปล) / ช่างภาพและผู้กำกับศิลป์ชาวอเมริกัน

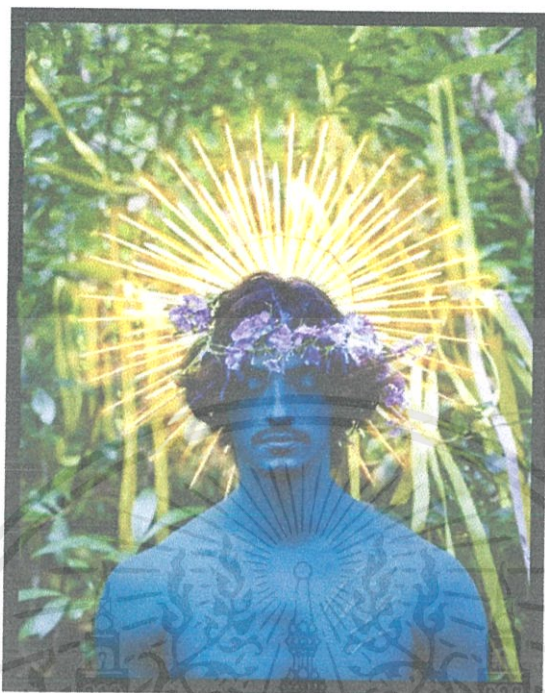
ภาพที่ 4 รูปของ David LaChapelle
(ที่มา Credit Robert Wright for The New York Times)

David LaChapelle เกิดเมื่อปี ค.ศ.1963 ในสหรัฐอเมริกา เป็นช่างภาพแฟชั่นที่ทำงานในสไตล์ "Honest Fantasy" (นำเสนอภาพความเพ้อฝันอย่างตรงไปตรงมา) เขาเชื่อมั่นว่า ผลงานของตนแตกต่างจากช่างภาพแฟชั่นคนอื่นๆ และไม่เหมือนกับโฆษณาที่พบเห็นได้ทั่วไป David LaChapelle นำเรื่องราวในสังคม วัฒนธรรมยอดนิยม ศาสนา และศิลปะ มาใช้ในผลงานอย่างลงตัว หลายครั้งก็ใช้ภาพเป็นเครื่องมือวิจารณ์ทางสังคมได้อีกด้วย

David LaChapelle เริ่มต้นงานเป็นช่างภาพตั้งแต่ที่ ศวรรษ 1980 โดยเขาเริ่มจากการนำผลงานศิลปะไปจัดแสดงใน แกลเลอรีใน นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ผลงานของ David LaChapelle เกิดไปถูกใจศิลปิน Pop Art คนสำคัญอย่าง Andy Warhol เขาจึงเสนองานถ่ายภาพแฟชั่นในนิตยสาร Interview ให้กับ David LaChapelle เป็นงานชิ้นแรก ผลงานการถ่ายภาพบุคคลมีชื่อเสียง ได้รับเสียงชื่นชม และได้มีผลงานออกมาเรื่อยๆ

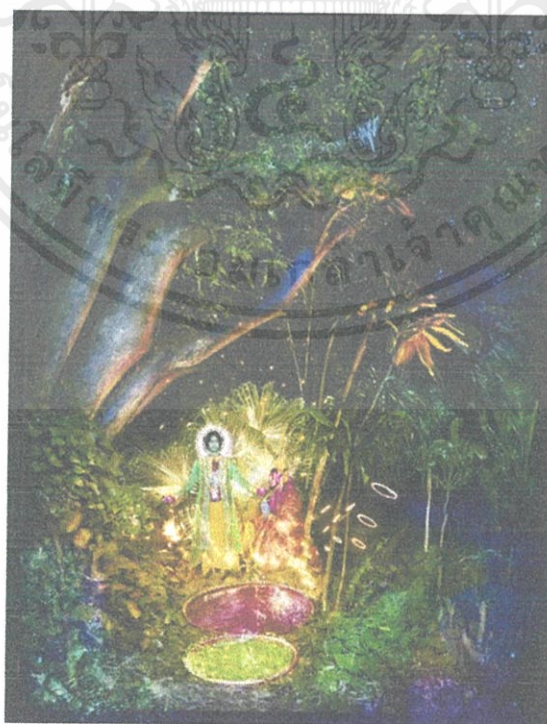
2.4.1.1 ตัวอย่างผลงานเพื่อเป็นแนวทาง

David LaChapelle's ชุดภาพ New World (2017).

ภาพที่ 5 Behold (New World Series 2017)

(ที่มา <https://guyhepner.com/product/behold-by-david-lachapelle/>)

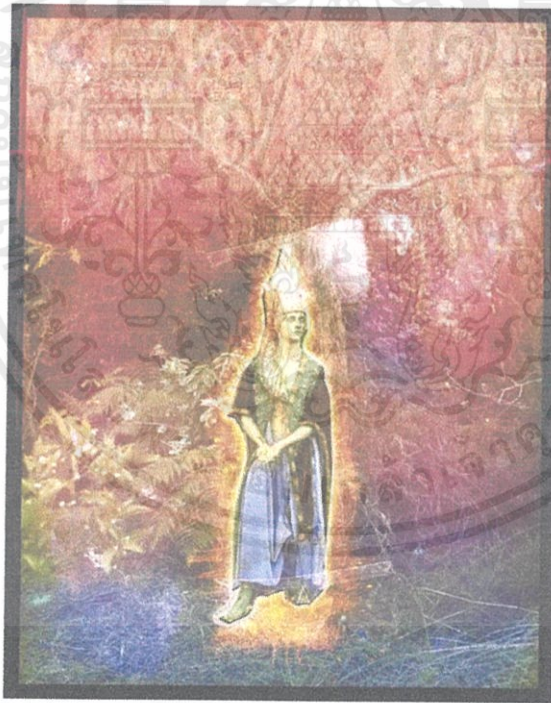
ภาพที่ 6 Jesus And Buddah Under A Tree (New World Series 2017)

(ที่มา <https://guyhepner.com/product/jesus-and-buddah-under-a-tree-by-david-lachapelle/>)
 เอกสารนี้เป็นเอกสารทสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 A New World (New World Series 2017)

(ที่มา <https://guyhepner.com/product/a-new-world-by-david-lachapelle/>)

ภาพที่ 8 Lightness Of Being (New World Series 2017)

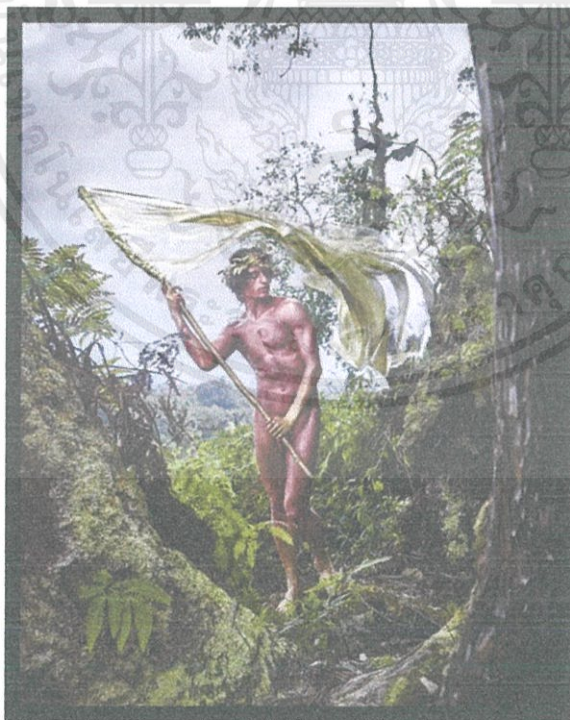
(ที่มา <https://guyhepner.com/product/lightness-of-being-by-david-lachapelle/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 Songs Of Myself (New World Series2017)

(ที่มา <https://guyhepner.com/product/songs-of-myself-by-david-lachapelle/>)

ภาพที่ 10 The End Of Battle (New World Series2017)

(ที่มา <https://guyhepner.com/product/the-end-pf-battle-by-david-lachapelle/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 Adam And Eve (New World Series2017)

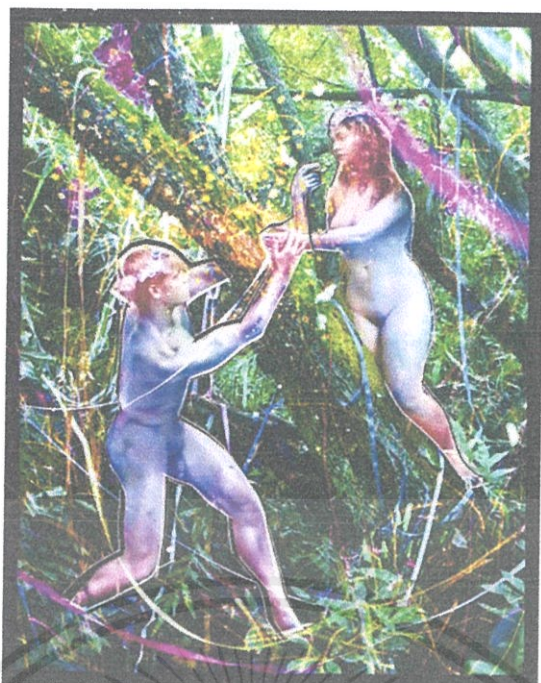
(ที่มา <https://guyhepner.com/product/adam-and-eve-by-david-lachapelle/>)

ภาพที่ 12 I Will Restore You (New World Series2017)

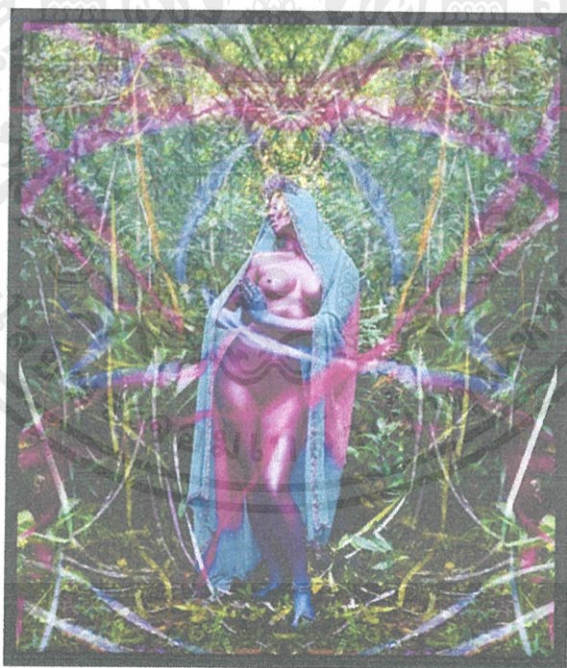
(ที่มา <https://guyhepner.com/product/i-will-restore-you-by-david-lachapelle/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 Lost And Found (New World Series 2017)

(ที่มา <https://guyhepner.com/product/lost-and-found-by-david-lachapelle/>)

ภาพที่ 14 News Of Joy By (New World Series 2017)

(ที่มา <https://guyhepner.com/product/news-of-joy-by-david-lachapelle/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 The First Supper (New World Series 2017)

(ที่มา <https://guyhepner.com/product/the-first-supper-by-david-lachapelle/>)

2.4.1.2 วิเคราะห์ผลงานของ David LaChapelle (New World Series 2017)

- ลักษณะของแสง

มีทั้งการใช้แสงไฟประดิษฐ์อย่างเช่น ไฟนีออนเพื่อเพิ่มสีสันให้กับงานไฟต่อเนื่องแบบภาพยนตร์ เพื่อภาพที่ดูมีชีวิต และไฟแฟลช จะใช้แสงเน้นตัวแบบที่เป็นเรื่องราวของภาพ แต่ถ้าเป็นการถ่ายนอกสถานที่จะใช้แสงธรรมชาติเข้ามาผสมด้วย และลดความเข้มของแสงแฟลชและไฟต่อเนื่อง

- ลักษณะขององค์ประกอบภาพ

ในแต่ละภาพจะมีจุดรวมสายตา อยู่กึ่งกลางของภาพ มุมมองของภาพเป็นมุมระดับสายตา มีการใช้สีสดใส เช่น เหลือง ฟ้าม่วง ชมพู เขียวอ่อน เพื่อภาพที่แปลกตา ดูไม่ปกติ มีของประกอบฉากที่สามารถช่วยสื่อความหมายของภาพ

- ลักษณะของอารมณ์

มีการใช้สัญลักษณ์ ลักษณะเด่น และภาพจำของผู้คนทั่วไปต่อศาสนาและความเชื่อที่เล่าสืบต่อกันมา ถ่ายทอดแนวคิด และการตีความในแบบของศิลปินเอง

- สรุปแนวคิดของ David LaChapelle's 'New World' Series (2017)

ศิลปินนำเสนอผลงานภายใต้แนวคิดเกี่ยวกับ เรื่องเล่าความเป็นนิรันดร์ และแนวคิดอภิปรัชญา (อภิปรัชญา อังกฤษ: Metaphysics (อติศक्ति์ ท่องบุญ, คู่มืออภิปรัชญา, ราชบัณฑิตยสถาน ISBN974-575-939-2) ซึ่งเป็นศาสตร์สาขาหนึ่งของ ปรัชญาที่ว่าด้วยความแท้จริงหรือสารัตถะ (Reality Essence) ซึ่งรวมทั้ง ชีวิต โลก และ ภาวะเหนือธรรมชาติ เช่น พระเจ้า) ศิลปินใช้เทคนิคพิเศษที่สลับซับซ้อนโดยตรง เพื่อให้ได้ภาพและสีแสดงถึงเรื่องราวเกินจริง เหนือธรรมชาติ

- แนวทางที่นำมาปรับใช้กับผลงาน

การใช้โทนสีที่ดูแปลกตา และการใช้สัญลักษณ์ ลักษณะเด่น และภาพจำของผู้คนทั่วไป

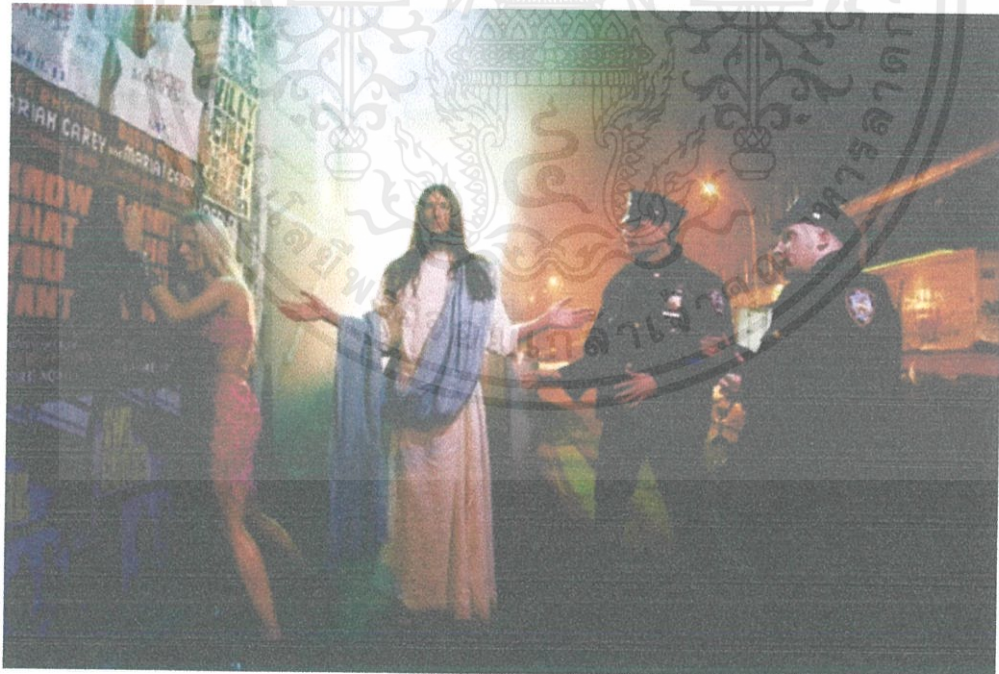
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.3 ตัวอย่างผลงานเพื่อเป็นแนวทาง

David LaChapelle ชุดภาพ Jesus Is My Homeboy (2003)

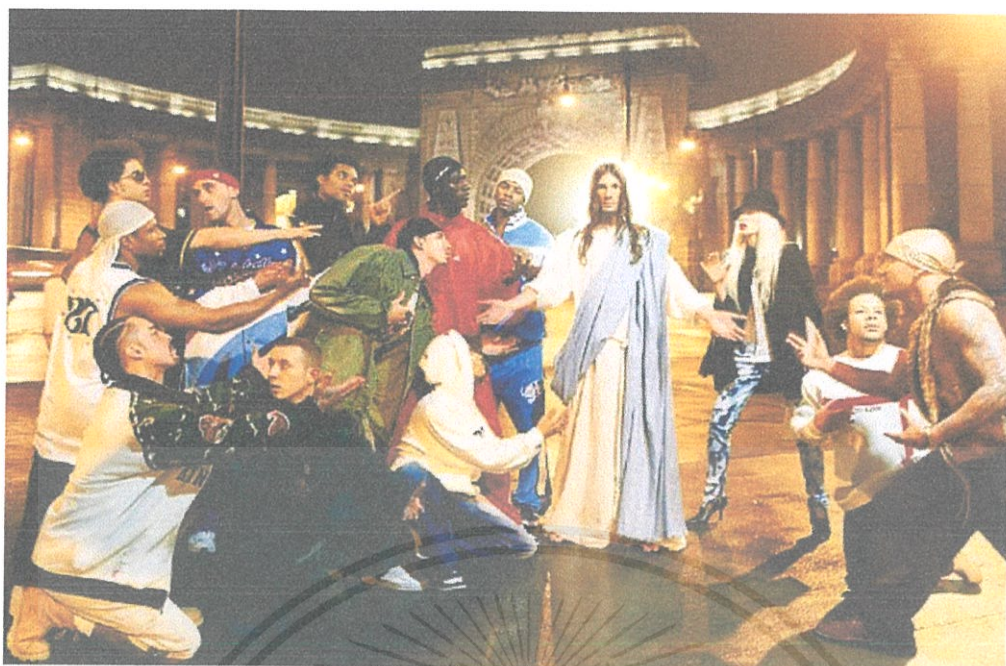

ภาพที่ 16 "Loaves and Fishes," 2003

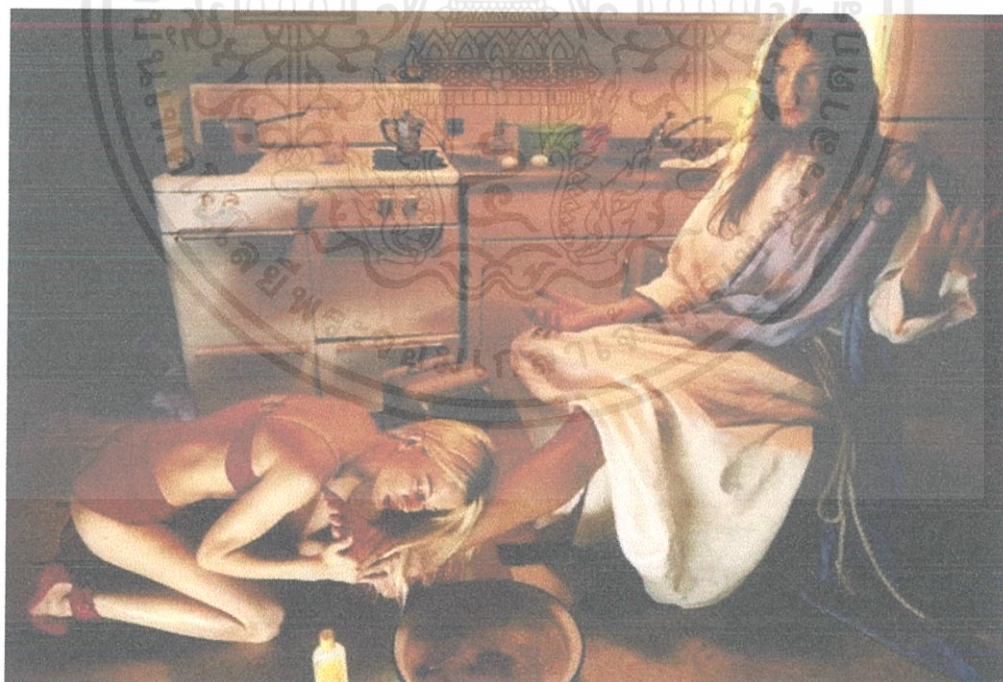

ภาพที่ 17 "Intervention," 2003

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 "Sermon," 2003

ภาพที่ 19 "Anointing," 2003

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 20 "Last Supper," 2003

ภาพที่ 21 "Evidence of a Miraculous Event," 2003

(ที่มา <https://thejesusquestion.org/2011/06/29/jesus-is-my-homeboy-a-photograph-series/>)
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้งานด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

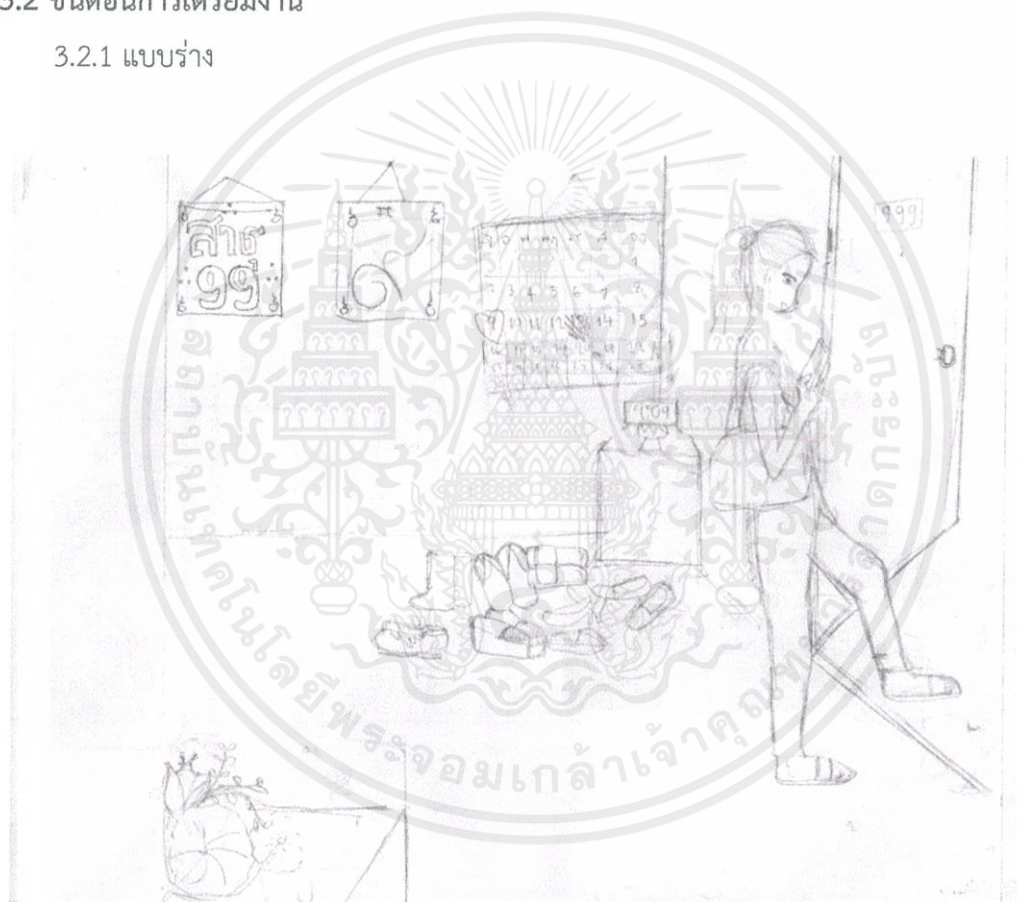
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล

จากข่าวทางโทรทัศน์ เว็บไซต์ และบทความจากนักวิชาการ พระชั้นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้ารวบรวมทุกอย่างเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทย และแยกออกเป็น 16 เรื่อง ข้าพเจ้าถ่ายทอดมุมมองของข้าพเจ้าที่มีต่อความเชื่อเหล่านั้นลงไปใน การสร้างสรรค์ภาพถ่ายชุดนี้

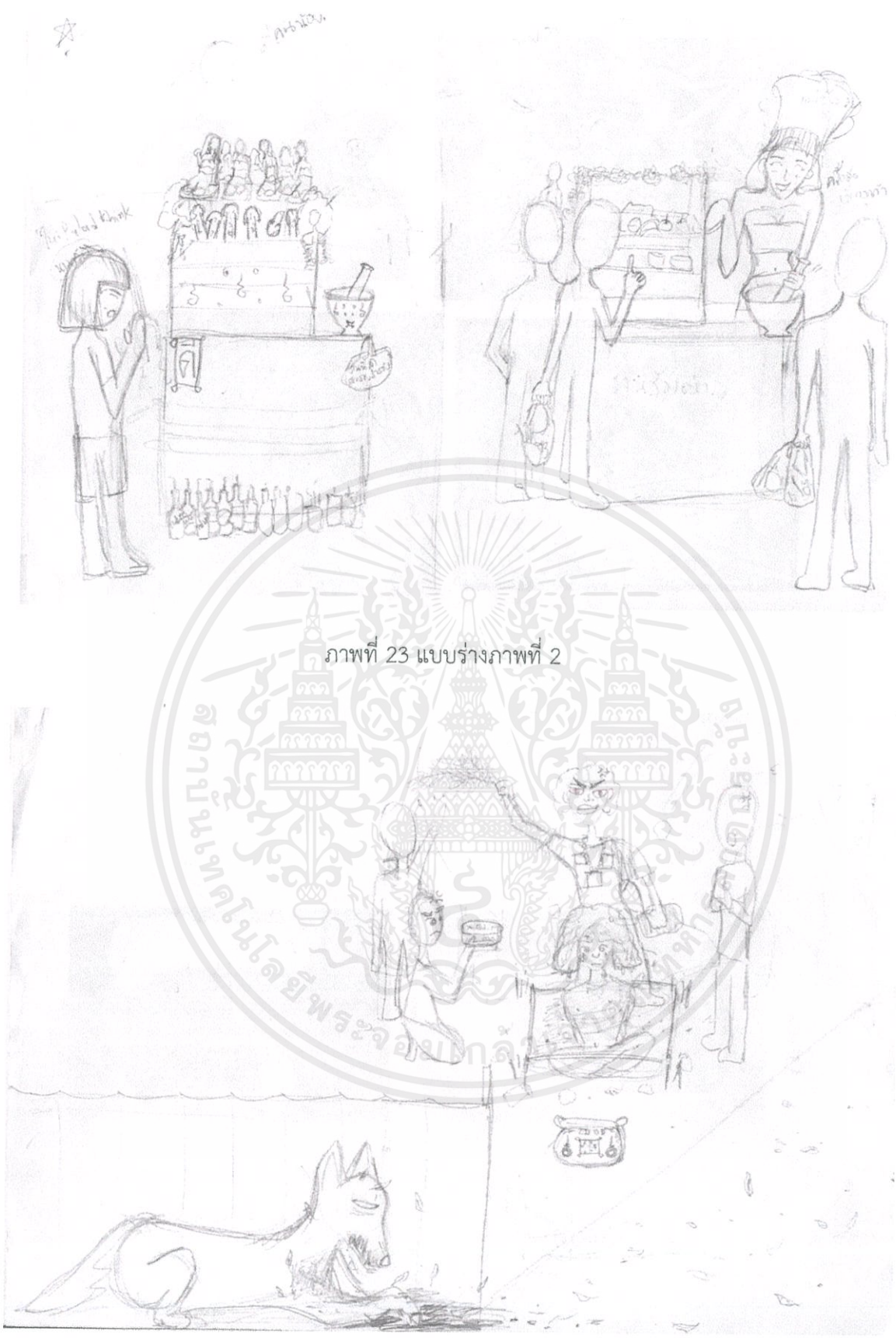
3.2 ขั้นตอนการเตรียมงาน

3.2.1 แบบร่าง

ภาพที่ 22 แบบร่างภาพที่ 1

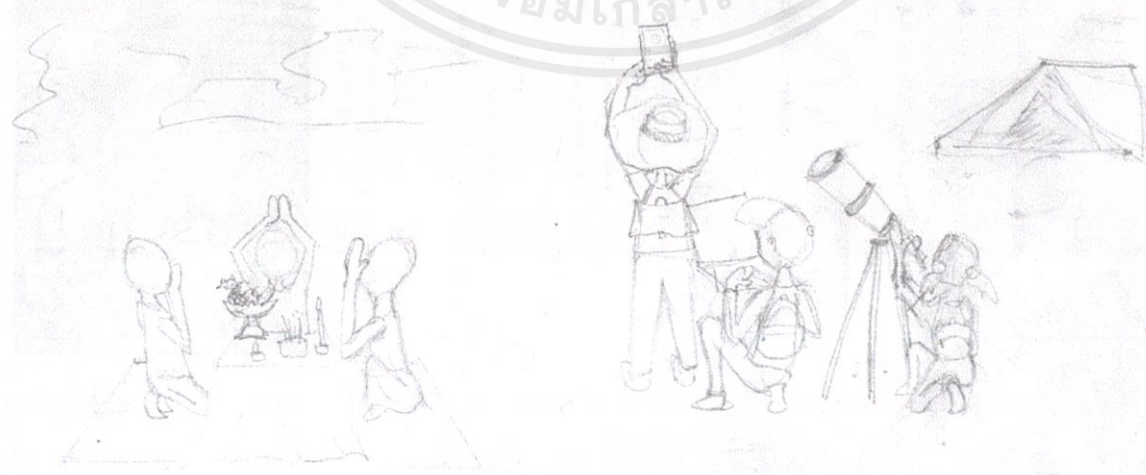
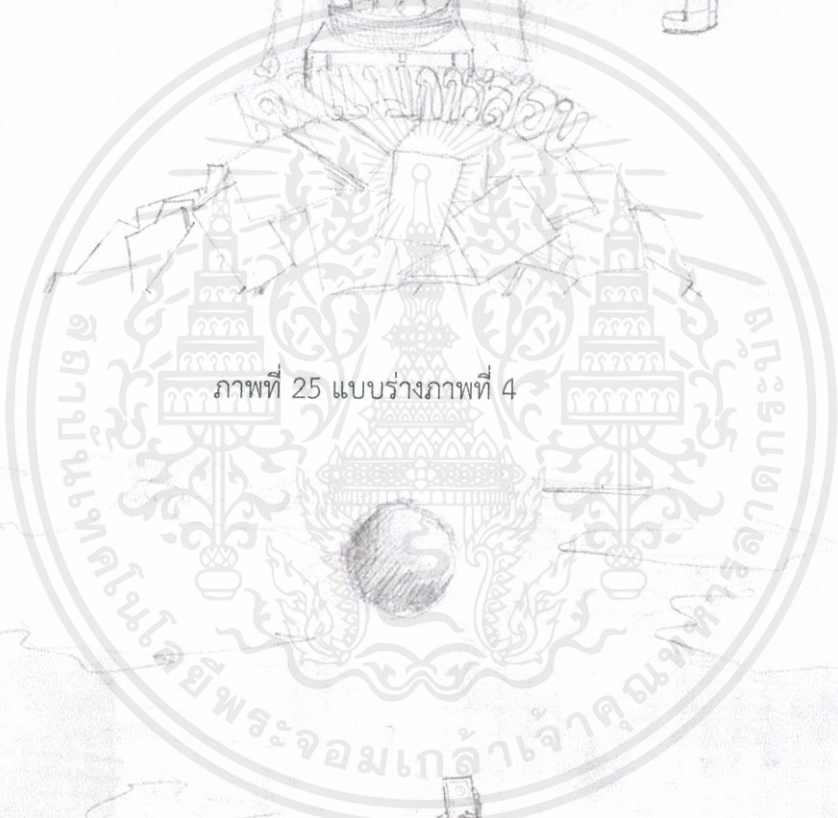
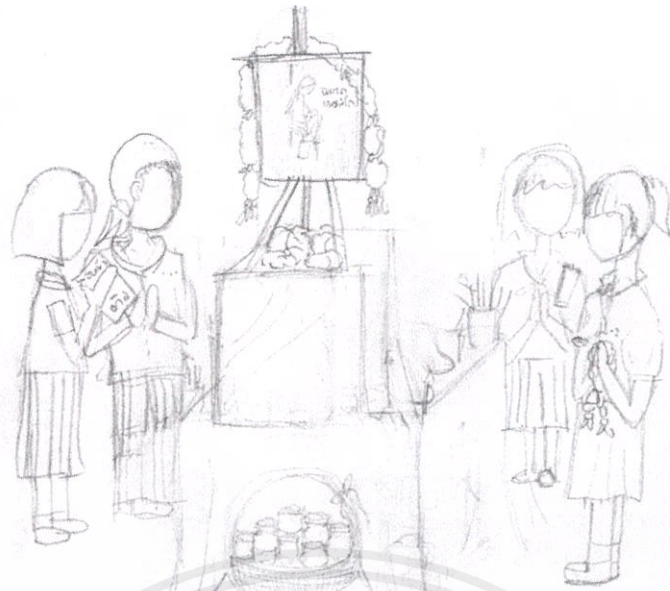
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 แบบร่างภาพที่ 2

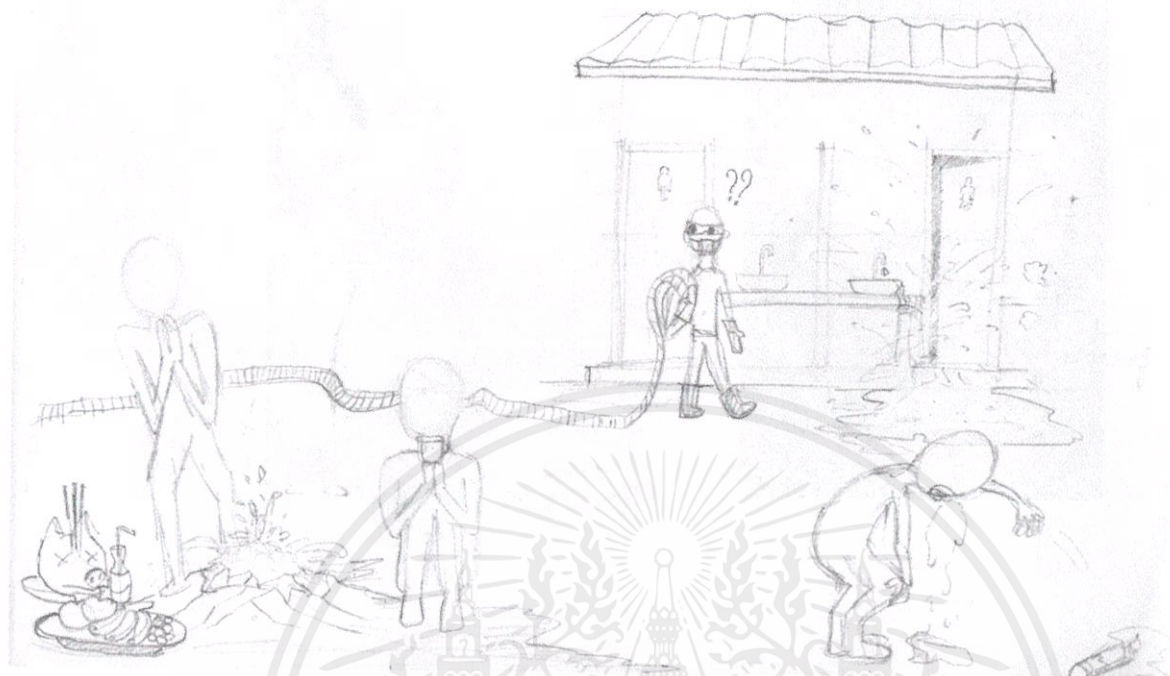
ภาพที่ 24 แบบร่างภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

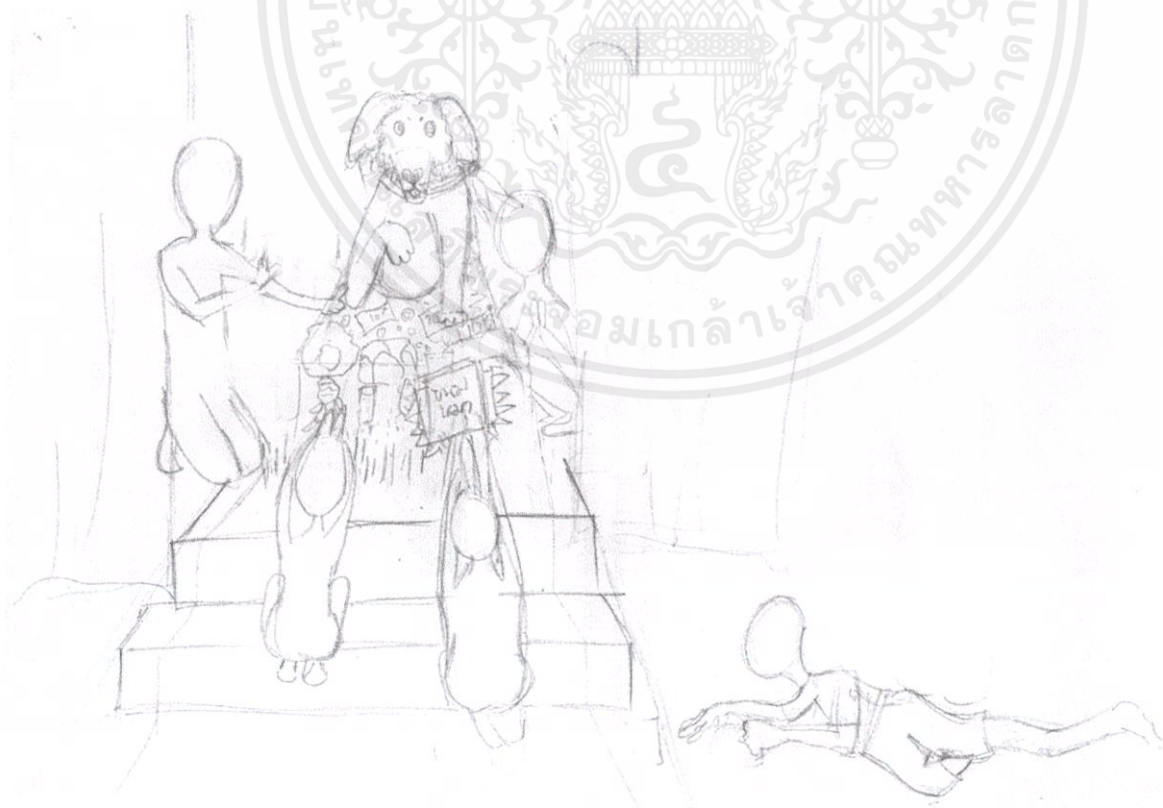

ภาพที่ 26 แบบร่างภาพที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

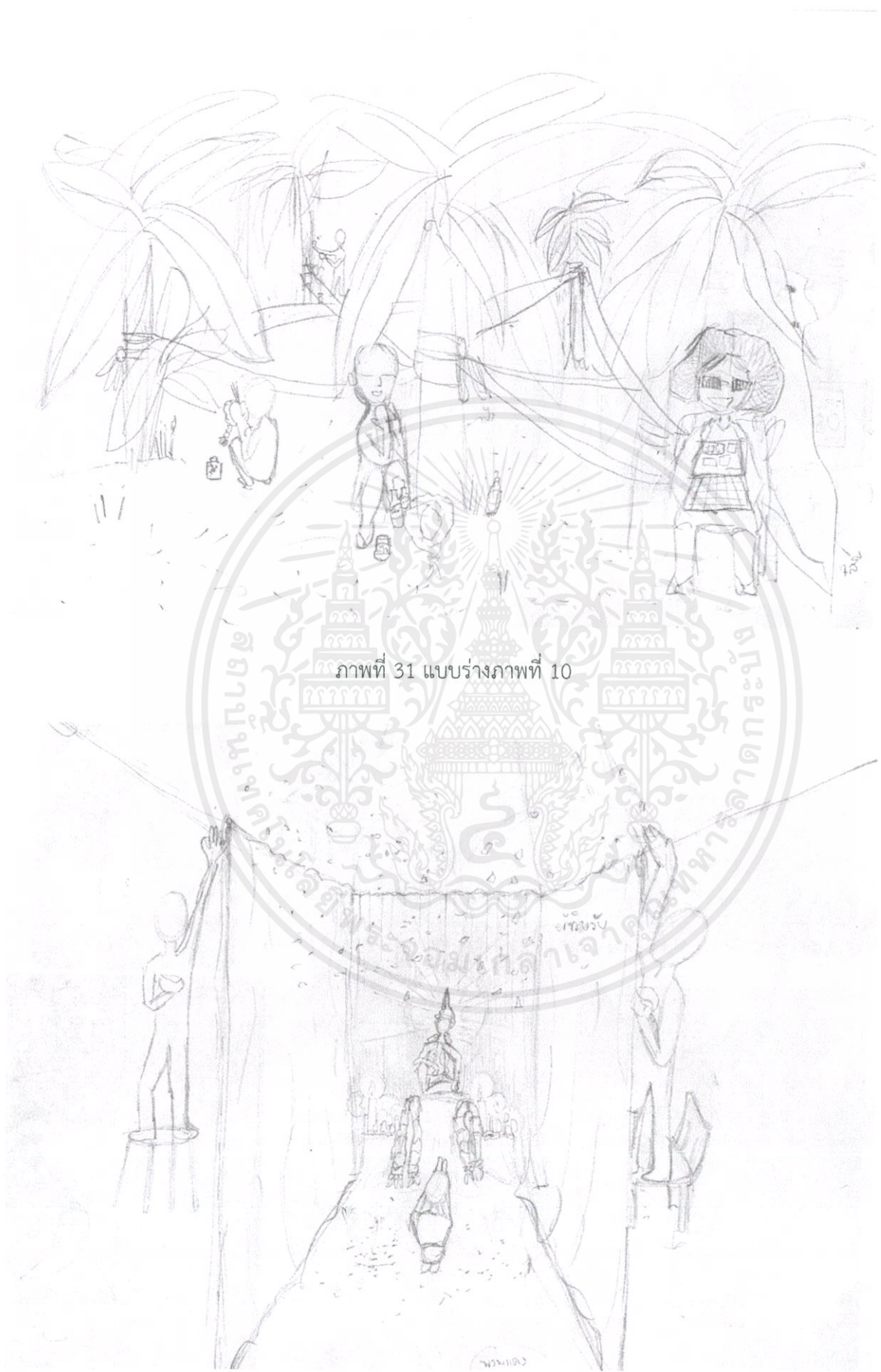

ภาพที่ 29 แบบร่างภาพที่ 8

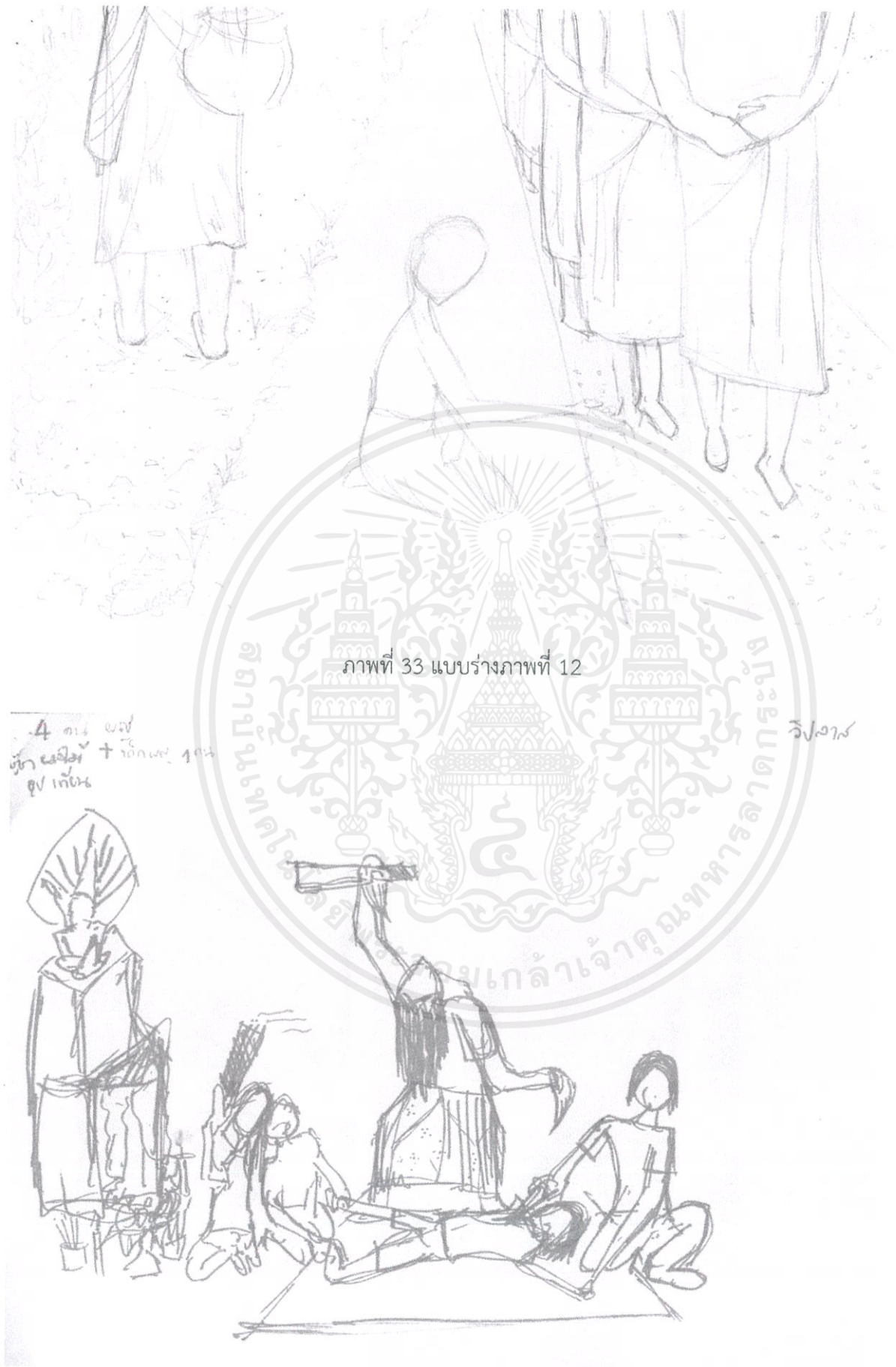
ภาพที่ 30 แบบร่างภาพที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 31 แบบร่างภาพที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 32 แบบร่างภาพที่ 11
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 แบบร่างภาพที่ 12

4 คน หนึ่ง
ตัวเดียว + อีกหนึ่ง 1 คน
อยู่ เกือบ

วังหลวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับภาพที่ 34 แบบร่างภาพที่ 13 นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่โรงเรียนเสด็จฯ หัก
ทางนั้น ให้เสียชื่อ เจ้าแก้ว ของคนเฒ่า

จับตูด เอ๊ย!!!

ภาพที่ 35 แบบร่างที่ภาพที่ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ภาพที่ 36 แบบร่างภาพที่ 15
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 37 แบบร่างภาพที่ 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 แบบ

3.2.2.1 ตัวละคร

กรยุทธ น่วมอยู่

ณัฐปคัลภ์ วัฒนมะโน

ธนพัชญ์ หิรัญพัฒน์โกคิน

นนธนันท์ นามาลี

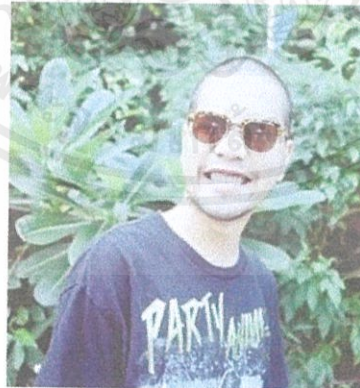
ลีปกร ไชยสม

บุรรัักษ์ ดวงเนตร

ปฐมพงศ์ สนั่นเอื้อ

ปรเมศร์ สนั่นเอื้อ

ปภาวดี สัตยรังษี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฤชฎี สัตยรังษี

ประกายเดือน สุขศรีจักรวาท

ปรัชญาวัต วีระพงศ์

ปิยะพงษ์ ปานพุ่ม

พันธุ์สวัสดิ์ พันต่าย

มนัสวี ประเสริฐ

มลภัทร ศรีกาญจนา

วรัณญา เทศงามถ้วน

วัฒน์ชัย สินสมศักดิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

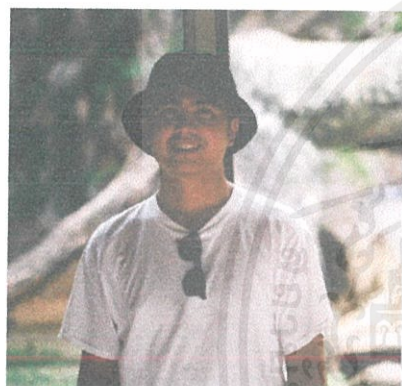
วิริสา ประเสริฐ

ศุกระสา นิพันธ์โชติ

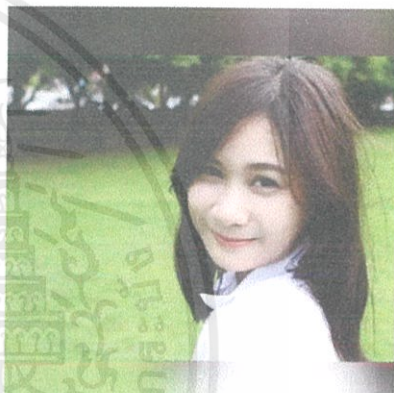
สกุลรัตน์ สีอุบ

สฤกษ์พงษ์ ผันผาย

สุภาภรณ์ ชาเฮาะ

สุรัสดา กะรัตน์

วีรเดช ชาญไชยเวช

อัชรา พิทยพงษ์พัชร

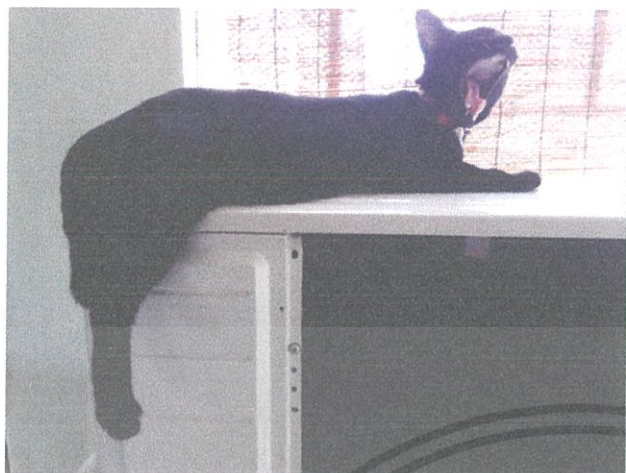

อาภัสสร กอพิพัฒน์โยธิน

ภาพที่ 38 ตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2.2 ตัวประกอบ

โจ้

กาฬิ

ขาว

ขาว

ดีโต้

สโนเปอร์

ภาพที่ 39 ตัวประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 อุปกรณ์ประกอบฉาก

ผ้าฉากหลากสี

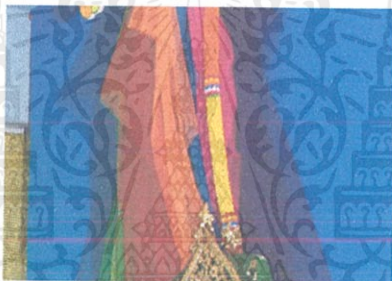
พาน

แจกันรูป เทียน

ตู้กระจก

ผ้าเจ็ดสี

กล้องดูดาว เต็นท์

หม้อดินเผา

นาฬิกาดิจิตอล ดอกไม้ปลอม

ตุ๊กตาลูกเทพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทีวี

กลีบดอกดาวเรือง

หัวหมูปloom

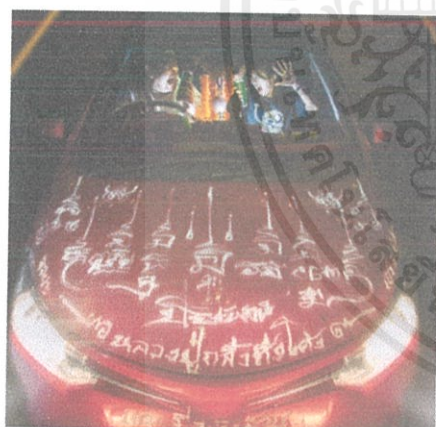
น้ำพุดปloom

ชนจากไม้ชนไก่

รถตุ้

รถเก้ง

กระเป่าถั่ว แบนค์ปloom

แผงขายหอย

พวงมาลัยปloom

กรงแมว

มีด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ภาพที่ 40 อุปกรณ์ประกอบฉาก

3.2.4 สถานที่

ลานกว้าง

ห้องอาคารไม้

ห้องเรียนอาคารปูน

หน้าห้องสวัสดิการ

กอดต้นกล้วย

ลานดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

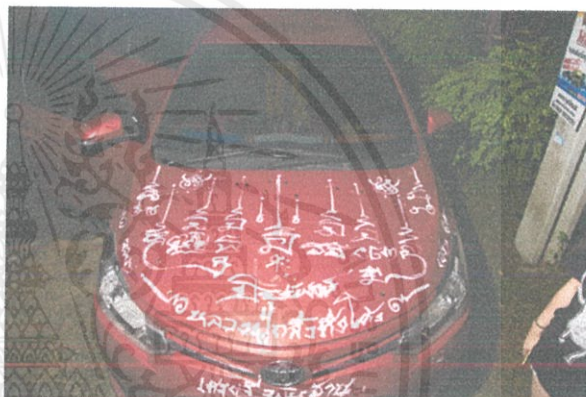
ห้องน้ำเด็กอนุบาล

ทางเดินหิน

กำแพงหน้าหมู่บ้าน

ถนนหน้าบ้าน

ภาพที่ 41 สถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

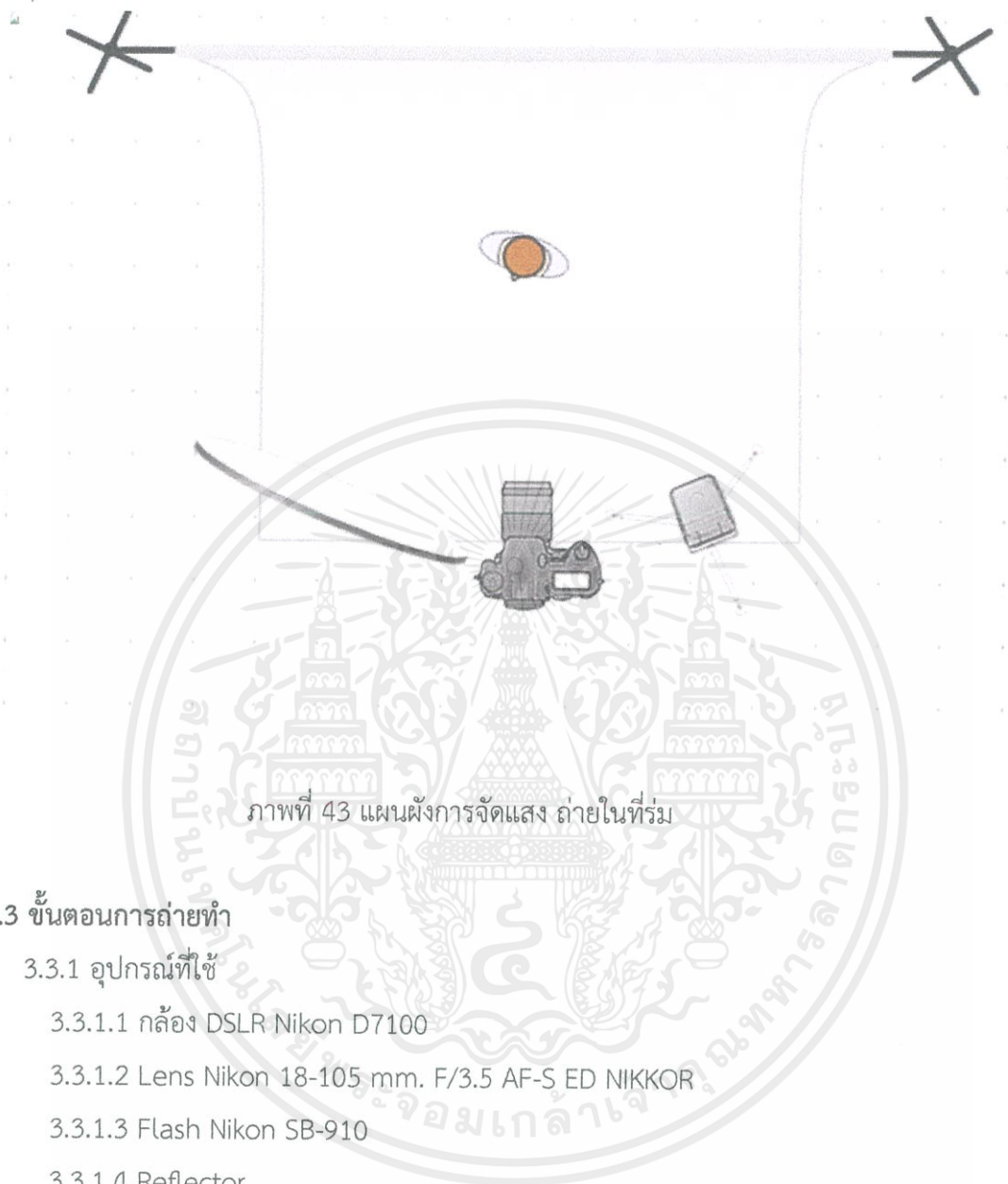
3.2.5 แผนผังการจัดแสง

3.2.5.1 ถ่ายนอกสถานที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.5.1 ถ่ายในที่ร่ม

ภาพที่ 43 แผนผังการจัดแสง ถ่ายในที่ร่ม

3.3 ขั้นตอนการถ่ายทำ

3.3.1 อุปกรณ์ที่ใช้

3.3.1.1 กล้อง DSLR Nikon D7100

3.3.1.2 Lens Nikon 18-105 mm. F/3.5 AF-S ED NIKKOR

3.3.1.3 Flash Nikon SB-910

3.3.1.4 Reflector

3.3.1.5 ขาตั้งกล้อง

3.3.1.6 ขาตั้งเฟลช

3.3.2 แสง

แสงของทุกภาพจะใช้แสงธรรมชาติเป็นหลัก ในส่วนก็ภาพที่ถ่ายในร่มจะใช้เฟลชร่วมด้วย เน้นตัวละคร

3.3.3 ท่าโพส

3.3.3.1 ตัวละคร

จะเป็นการเล่นเป็นตัวละครนั้น ๆ มีการสวมบทบาทในช่วงเวลาสั้น ๆ ท่าโพสจะแตกต่างกัน

ตามสถานะของตัวละคร
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

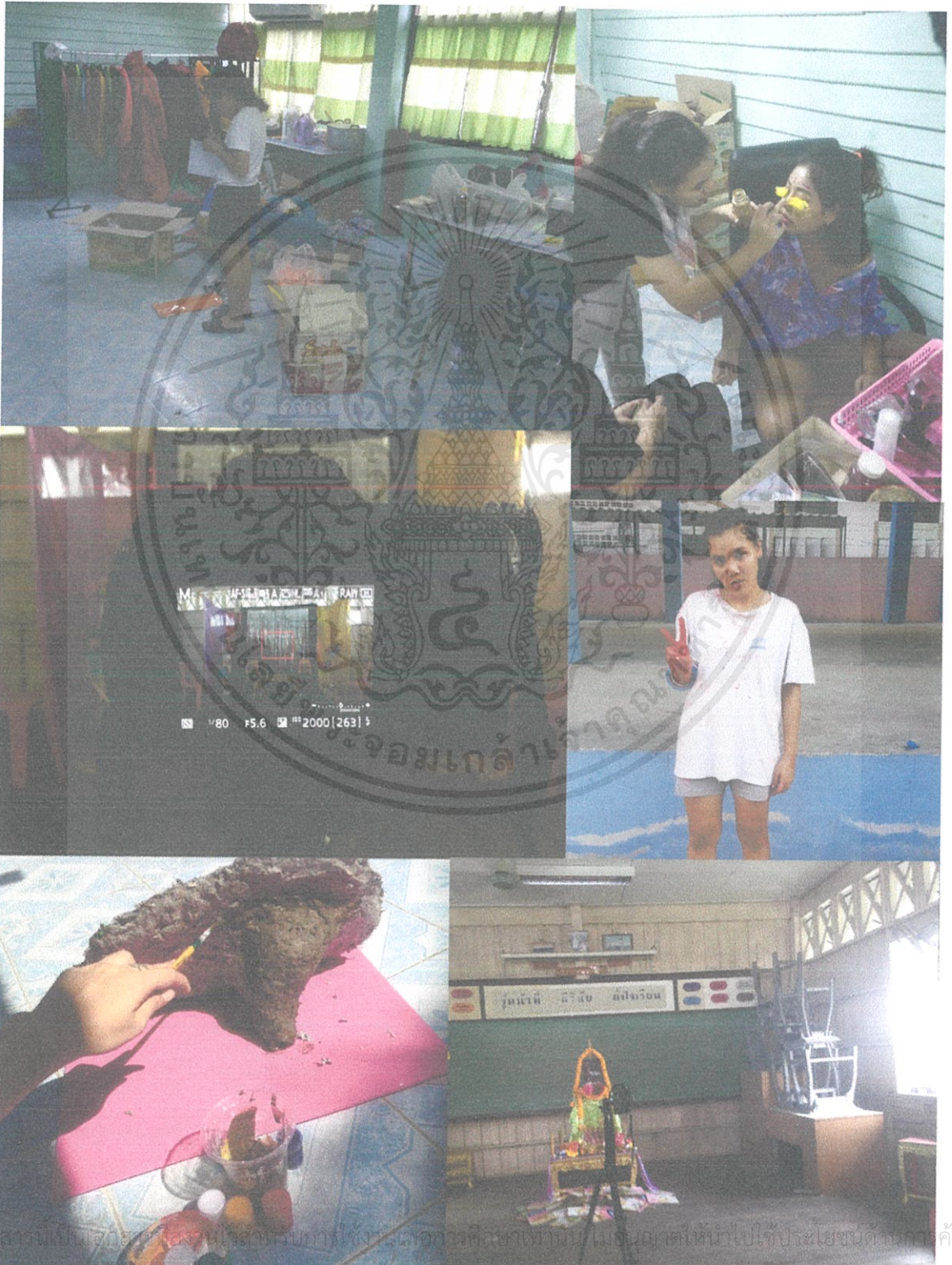
3.3.3.2 ตัวประกอบ

ทั้งหมดเป็นสัตว์ ถ้าเป็นสุนัขต้องมีเจ้าของอยู่ ณ ที่ถ่ายด้วย ส่วนแมวต้องให้อาหารเพื่อล่อมาเข้ากรง

3.3.3.3 องค์ประกอบในภาพ

จัดองค์ประกอบให้ตัวละครนั้นอยู่ตามความเหมาะสมของภาพ

3.4 เบื้องหลังการถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะการเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 44 เบื้องหลังการถ่ายทำ

3.5 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

3.5.1 ขั้นตอนการเลือกภาพ

เกณฑ์ในการเลือกภาพของช่างเจ้าจะเลือก ภาพที่ทุกองค์ประกอบสมบูรณ์อยู่ในที่ที่เหมาะสม เห็นหน้าตาตัวละครชัดเจน

3.5.2 การปรับแต่งผลงาน

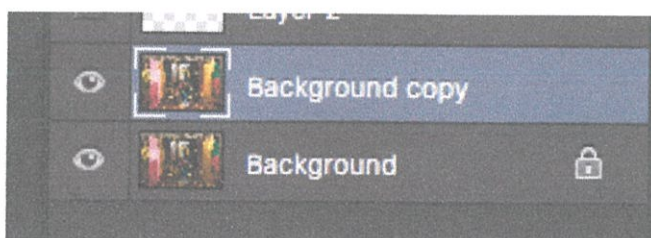
นำภาพเข้าโปรแกรม Adobe Lightroom ก่อนเพื่อดูโดยรวม และสามารถโยนภาพที่ต้องการ แก้ไขเข้าโปรแกรม Adobe Photoshop cc 2015 เพิ่มเติมตกแต่งส่วนที่ขาดไป และเก็บรายละเอียดเพื่อความสมบูรณ์มากขึ้น

3.5.2.1 เมื่อนำไฟล์ RAW มาเปิดในโปรแกรม Adobe Photoshop cc 2015 จะปรากฏหน้าต่างดังกล่าวขึ้น

ภาพที่ 45 การปรับแต่งผลงาน

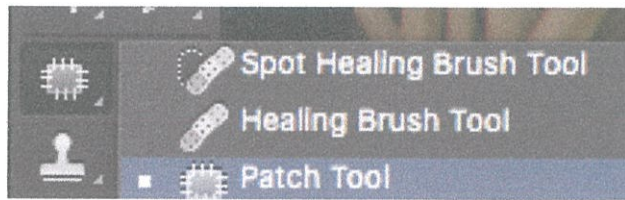
3.5.2.2 เพิ่มเลเยอร์ Background copy คือเพิ่มรูปเดิมทับลงไป เพื่อไม่รบกวนรูปเดิม

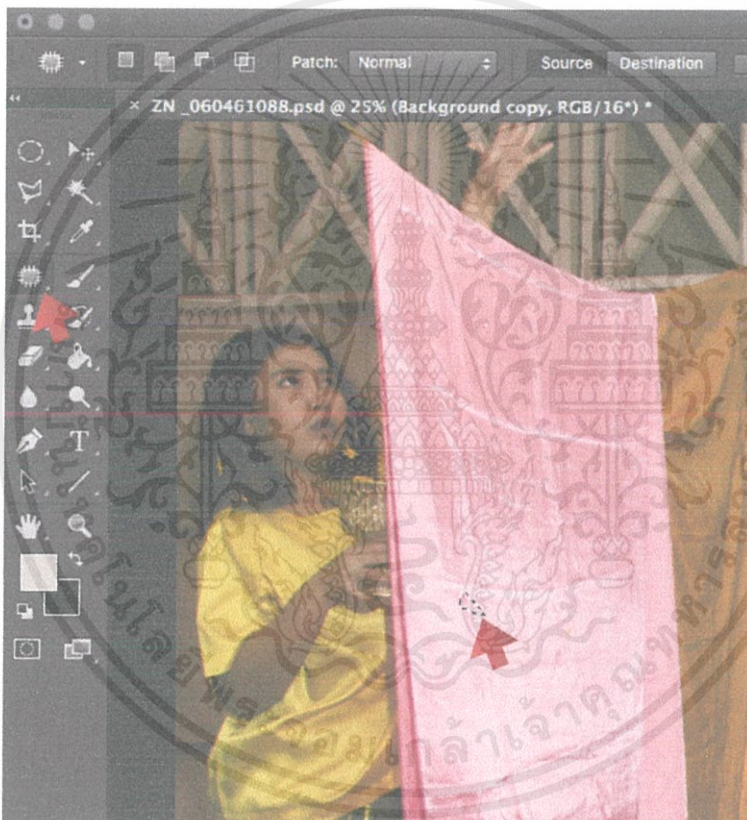
ภาพที่ 46 การปรับแต่งผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2.3 จากนั้นตกแต่งรอยยับของผ้าให้เรียบด้วยเครื่องมือ Patch Tool

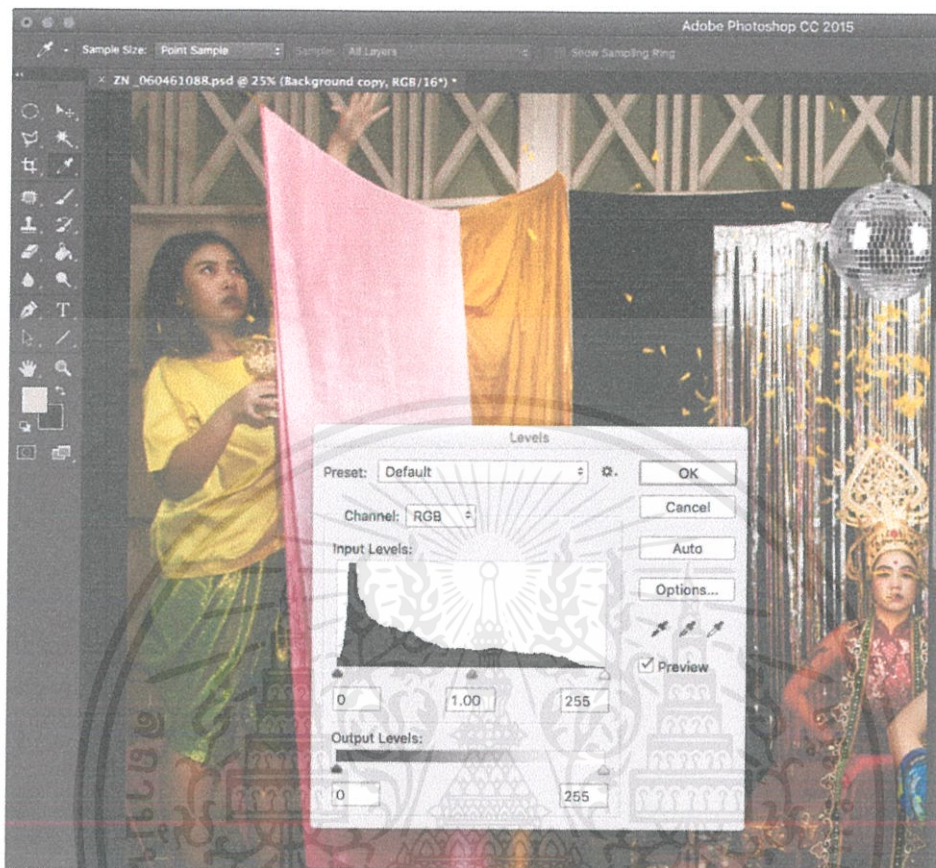
ภาพที่ 47 การปรับแต่งผลงาน

ภาพที่ 48 การปรับแต่งผลงาน

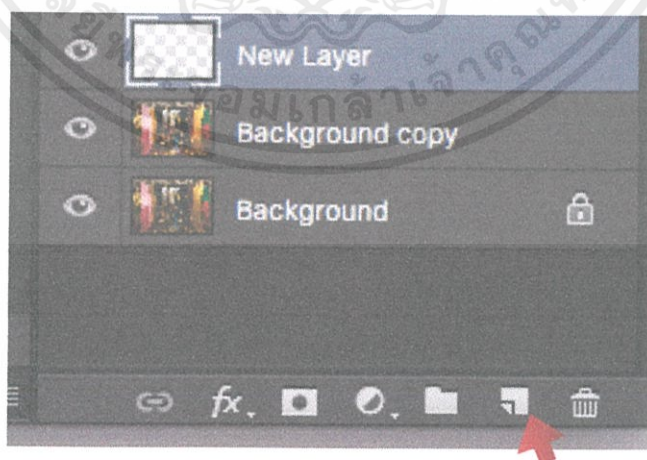
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2.4 เพิ่มความสว่างโดยการ ไปที่ Image > Adjustment > Levels

ภาพที่ 49 การปรับแต่งผลงาน

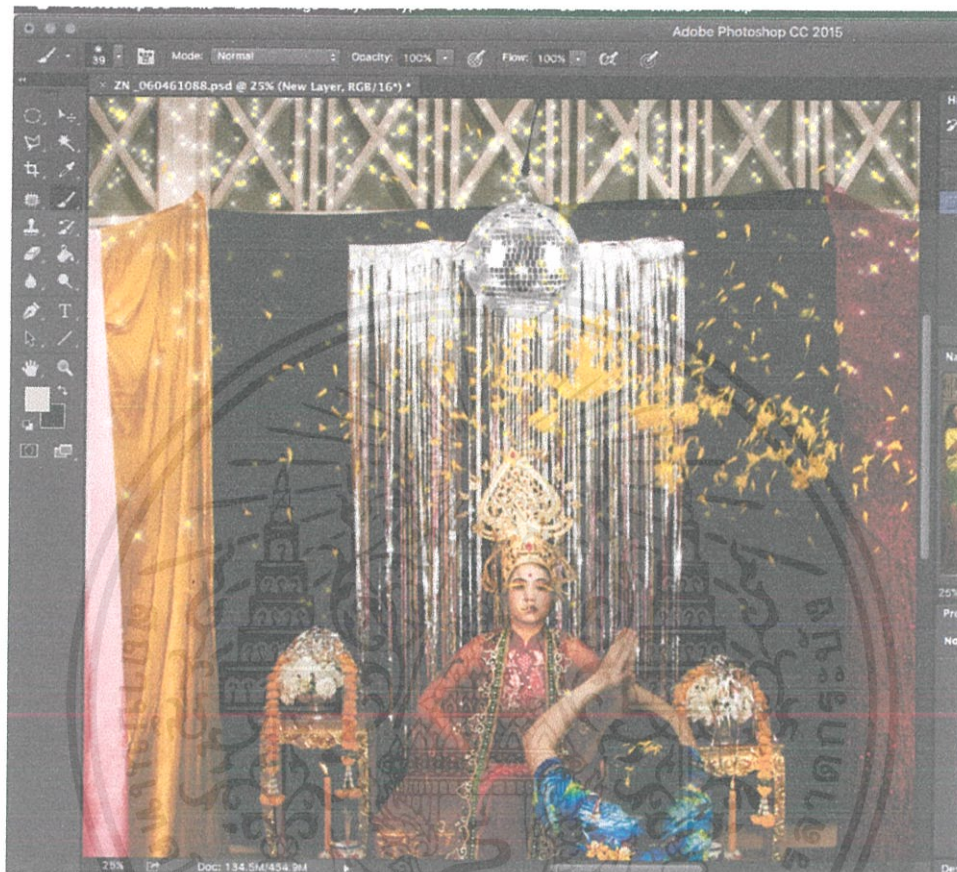
3.5.2.5 เพิ่มแสงระยิบระยับด้านบนของภาพ ด้วยการ Create a new layer

ภาพที่ 50 การปรับแต่งผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

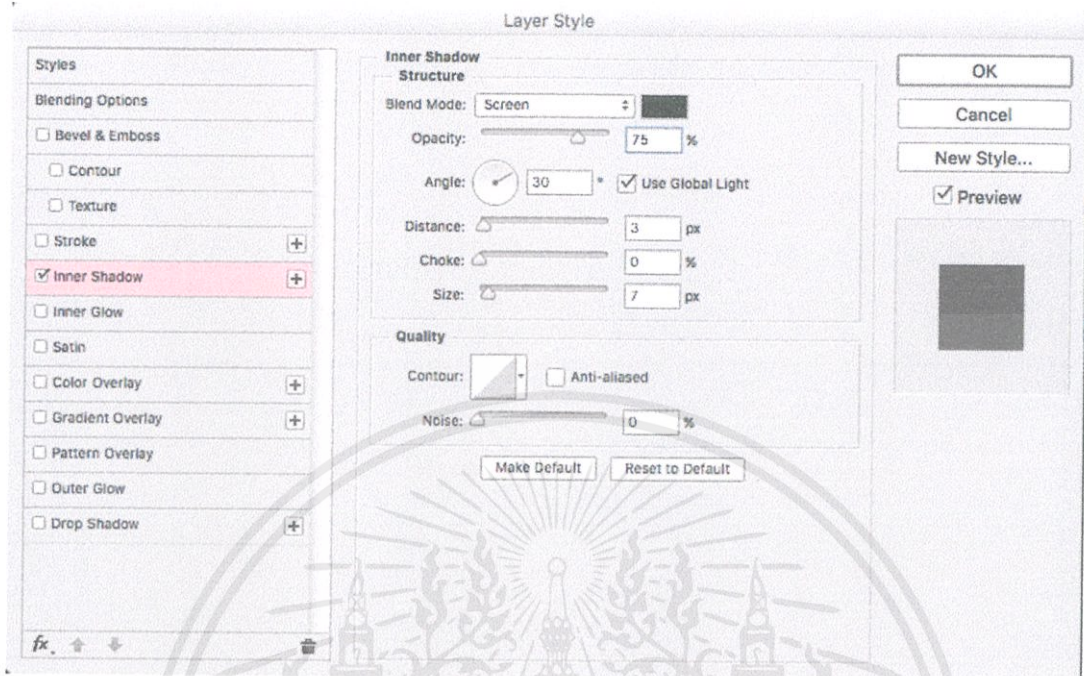
3.5.2.6 คลิกเลือกเครื่องมือ Brush Tool จาก Tool box ปรับขนาดหัวแปรงให้มีลักษณะขอบฟุ้ง จากนั้นคลิกเมาส์ที่ New Layer จะทำให้เกิดเป็นรูปร่างกลมขอบฟุ้ง โดยการคลิกเมาส์ เพิ่มวงกลมไปหลาย ๆ วง โดยอาจปรับเปลี่ยนขนาดของวงกลม โดยการกด

ภาพที่ 51 การปรับแต่งผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5.2.7 ดับเบิ้ลคลิกที่เลเยอร์ที่ 2 เพื่อเรียกใช้ Layer Styles จากนั้นเลือก Layer Styles แบบ Outer Glow แล้วกำหนดค่าตามภาพ

ภาพที่ 52 การปรับแต่งผลงาน

3.5.2.8 หลังจากปรับแต่งภาพทุกส่วนแล้วก็จะได้ภาพก่อนและหลังปรับแต่งภาพ

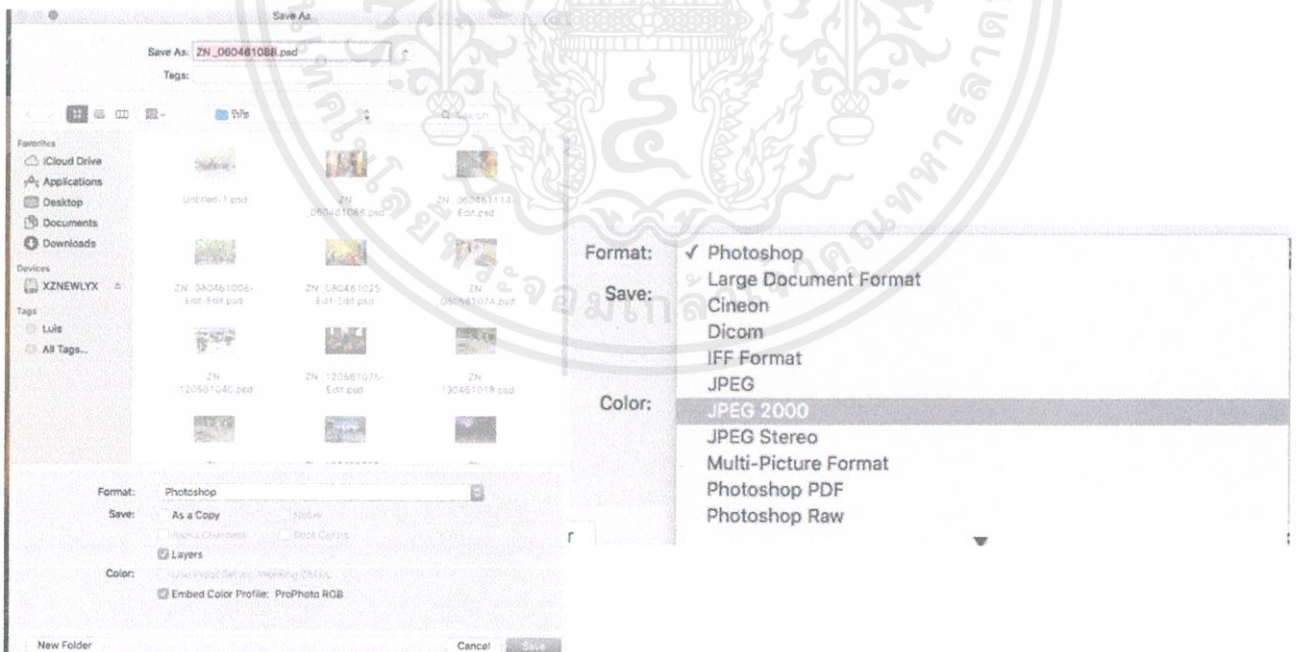
ภาพที่ 53 ภาพก่อนการปรับแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 54 ภาพหลังการปรับแต่ง

3.5.2.9 เมื่อปรับแต่งภาพเสร็จสมบูรณ์ให้คลิกไปที่ File > Save as... ก็จะมีหน้าต่างต่าง Folder ที่ตั้งค่าบันทึกเอาไว้ เลือก Save 2 แบบ Photoshop และ JPEG ถือว่าเป็นอันเสร็จสิ้น

ภาพที่ 55 ภาพหลังการปรับแต่ง

ภาพที่ 56 ภาพหลังการปรับแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลงานจริง

4.1 ภาพที่เสร็จสมบูรณ์

รวมทั้งหมด 16 ภาพ ขนาด 24x32 นิ้ว

ภาพที่ 57 ผลงานจริงภาพที่ 1

เลขนำโชค (Lucky Number)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 58 ผลงานจริงภาพที่ 2

พึ่งตัวเอง (Do It Yourself)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 ผลงานจริงภาพที่ 3

ล่าผีปอบ (Ghoul Hunt)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 60 ผลงานจริงภาพที่ 4

ขอพร (Pray)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 61 ผลงานจริงภาพที่ 5

จันทรุปราคา (Lunar Eclipse)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 62 ผลงานจริงภาพที่ 6

ลูกเทพ (Luk-Thep)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 63 ผลงานจริงภาพที่ 7

หมอดู (Fortune Teller)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 64 ผลงานจริงภาพที่ 8

น้ำพุด (Holy Water)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 65 ผลงานจริงภาพที่ 9

สัตว์มหัศจรรย์ (Fantastic Beasts)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 66 ผลงานจริงภาพที่ 10

ต้นไม้ให้หวย (Holy Tree)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

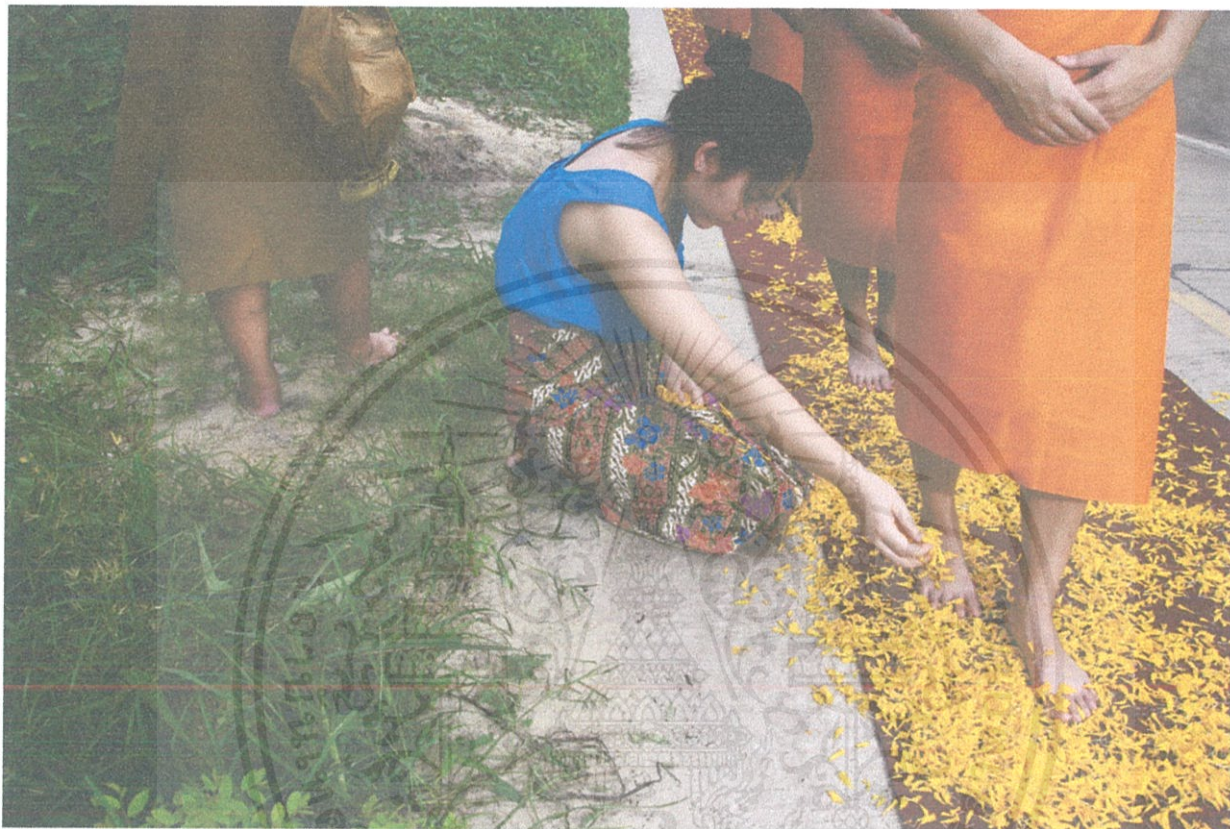
ภาพที่ 67 ผลงานจริงภาพที่ 11

ร่างทรง (Avatar)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 68 ผลงานจริงภาพที่ 12

พระกับพระ (Monk VS Monk)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 69 ผลงานจริงภาพที่ 13

วีปาส (Kill For Pray)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 70 ผลงานจริงภาพที่ 14

อับดุล เอ้ย! (Juggler Show)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

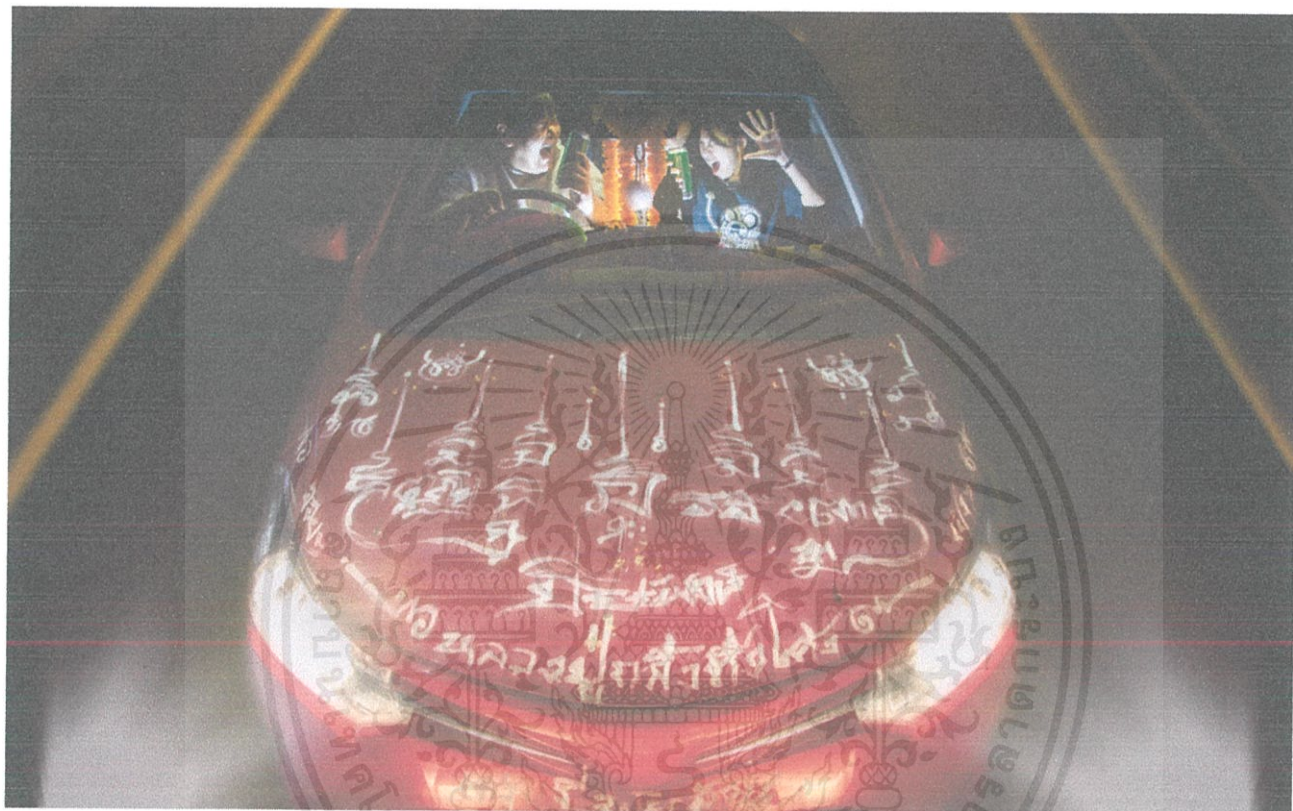
ภาพที่ 71 ผลงานจริงภาพที่ 15

แห่นางแมว (Hae Nang Maew Ritual)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 72 ผลงานจริงภาพที่ 16

เจ็มรถ (Lucky Car)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทำงาน

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าถ่ายทอดเรื่องราวออกมาจากข่าวในโทรทัศน์หรือเว็บไซต์ และมุมมองของข้าพเจ้าที่มีต่อความเชื่อเหล่านั้น เมื่อผลงานเสร็จสมบูรณ์ข้าพเจ้าได้เปิดรับความคิดเห็นที่ต่างกัน จากในเรื่องเดียวกัน ที่ต่างคนต่างมุมมอง แต่ในที่สุดแล้วความเชื่อเหล่านี้ก็เป็นส่วนหนึ่งในชีวิต วัฒนธรรม ของคนไทยที่ผสมผสานอย่างกลมกลืน และปรับเปลี่ยนตามยุคสมัย

จากการทำงานข้าพเจ้ามีกระบวนการคิดอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีการวิเคราะห์ ค้นหาข้อมูลอย่างลึกซึ้ง ส่งผลให้การสร้างสรรค์ผลงานมีความสมบูรณ์มากขึ้น และข้าพเจ้าหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลงานของศิลปินช่างภาพที่เกี่ยวข้อง ทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจถึงกระบวนการคิดของศิลปินช่างภาพและสามารถนำมาปรับใช้กับผลงานของข้าพเจ้าเอง ในส่วนของขั้นตอนการเตรียมงาน ข้าพเจ้าได้ขอเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและนำกลับมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน

5.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นและวิธีแก้ไข

5.2.1 ปัญหาในการหาแบบและวิธีแก้ไข

ตัวแบบต้องใช้คนเยอะที่สุดอยู่ที่ 6 คน น้อยสุดอยู่ที่ 1 คน จึงต้องหากคนเพื่อสำรวจอย่างน้อย 2 คน ต่อแต่ละฉาก

5.2.3 ปัญหาในการประกอบฉากและวิธีแก้ไข

แต่ละฉากจะมีของประกอบฉากเยอะมาก จึงต้องแยกของสำหรับแต่ละฉากไว้เป็น ชุด ๆ และบางส่วนต้องหยิบยืมจากคนอื่น ต้องจดไว้ว่ายืมของใครมาบ้าง ชื่อของเพิ่มแต่จำเป็น

5.2.4 ปัญหาการจัดแสงและวิธีแก้ไข

ภาพของข้าพเจ้าส่วนใหญ่เป็นมุมกว้างและคนเยอะ ใช้รีเฟล็กซ์สะท้อนแสงช่วย บางภาพที่เป็นฉากตอนกลางวันข้าพเจ้าใช้แสงธรรมชาติ และนำทั้งหมดตกแต่งในโปรแกรมตกแต่งภาพ

5.2.5 ปัญหาของมุมภาพในการถ่ายและวิธีแก้ไข

เนื่องจากสถานที่ในการถ่ายของข้าพเจ้าเป็นพื้นที่ของโรงเรียนสุเหร่าปากคลองลำลี ข้าพเจ้าจึงเข้าไปจัดฉากตอนที่โรงเรียนปิดเทอมและคัดเลือกแค่พื้นที่แค่จำเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.6 ปัญหาเรื่องการจัดการบริหารเวลาและวิธีแก้ไข

เนื่องจากระยะเวลาที่มีจำกัด ข้าพเจ้ามีเวลาตั้งแต่ต้นเดือนเมษายน ถึงแค่ต้นเดือน พฤษภาคม ข้าพเจ้าจึงนัดแบบถ่ายในหยุดนักขัตฤกษ์ ของเดือนและวันเสาร์ วันอาทิตย์ มีบางภาพที่ต้องถ่ายใหม่ ข้าพเจ้าจะถ่ายซ่อมให้เสร็จก่อนเริ่มถ่ายฉากใหม่ ในการนัดแบบ จะใช้เป็นเกณฑ์ว่าจะถ่ายฉากไหน ขึ้นอยู่กับจำนวนคน

5.2.7 ปัญหาสัตว์เข้าฉากและวิธีแก้ไข

ในผลงานของข้าพเจ้ามีภาพที่มีสัตว์ที่ต้องมาเข้าฉาก 3 ภาพ มีสุนัข 2 ตัว แมว 3 ตัว ส่วนของสุนัขจะใช้ขนมล่อ หรือ ใส่สายจูงไปเลยแล้วค่อย ตกแต่งภาพ ส่วนแมวคิดแล้วว่า ต้องอยู่ในกรง

5.3 ข้อเสนอแนะ

เมื่อสนใจทำเรื่องอะไรก็ตาม ให้ใส่ใจกับมันให้มาก ๆ ศึกษาให้มาก ค้นหาข้อมูลให้ลึก ความเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญ จะทำให้เกิดความผิดพลาดน้อย หรือถ้าผิดพลาดก็สามารถที่จะแก้ไขได้ทันเวลา

5.4 ผลที่ได้รับจากการทำงาน

- 5.4.1 มีทั้งความเครียดและก็มีความสุขด้วย
- 5.4.2 แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ขึ้น
- 5.4.3 ได้รับความเอื้อเฟื้อจากคนรอบข้าง
- 5.4.4 เข้าใจกระบวนการทำงานตามขั้นตอน
- 5.4.5 จัดการเวลาได้ดีขึ้น
- 5.4.6 ได้ประสบการณ์ที่ดี และ ความรู้ที่นำไปใช้ได้ในอนาคต

5.5 งบประมาณ

- 5.5.1 อุปกรณ์ประกอบฉาก 6,603 บาท
 - 5.5.2 ค่าสถานที่ ไม่เสียค่าใช้จ่าย
 - 5.5.3 ค่าน้ำและอาหาร 3,000 บาท
 - 5.5.4 พิมพ์ภาพขนาด 24x32 และเข้ารอบ 16 ภาพ 14,400 บาท
- รวม 24,003 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

Jesus Is My Homeboy: A Photograph Series | The Jesus Question. วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ.
(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

[https://thejesusquestion.org/2011/06/29/jesus-is-my-homeboy-a-photograph-](https://thejesusquestion.org/2011/06/29/jesus-is-my-homeboy-a-photograph-series/)

[series/](#)

(สืบค้นวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 1:44 น.)

ร่างทรง ตึกตากลูกเทพ : ทิวทัศน์ทางความเชื่อ มูลค่า ความรุนแรง และความตาย วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ.

(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

<http://oknation.nationtv.tv/blog/Bansuan/2017/09/05/entry-1>

(สืบค้นวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 8:13 น.)

"ขอหวย-ชุดเลขเด็ด" วิถีสังคม "พุทธ-ผี" แบบไทยๆ และ "ความศักดิ์สิทธิ์" วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ.

(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

https://www.matichonweekly.com/column/article_48856

(สืบค้นวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 4:15 น.)

A New World by David LaChapelle - Guy Hepner วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ.

(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

<https://guyhepner.com/product/a-new-world-by-david-lachapelle/>

(สืบค้นวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 6:53 น.)

ความเชื่อที่มงาย (ตีพิมพ์ในวารสารธรรมจักษุ ปีที่ ๓๙ ฉบับที่ ๖ ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๓๘)
วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ.

(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

dharma-gateway.com/monk/preach/buddhadas/bdd-32.htm

(สืบค้นวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 7:28 น.)

เผยภาพถ่าย เสียดสีสังคมไทยแบบเจ็บแสบ ในนิทรรศการ'พรรรก' วิธีสืบค้นวัสดุสารสนเทศ.

(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

<https://news.mthai.com/social-news/436159.html>

(สืบค้นวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 เวลา 9:45 น.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ - สกุล

นางสาวณัฐรินทร์ โพธิ์รพัฒน์

เกิด

26 ตุลาคม 2536

ที่อยู่

100 / 54 หมู่ 4 หมู่บ้านบางบัวทองวิลล่า
ตำบล โสนลอย อำเภอบางบัวทอง
นนทบุรี 11110

ประวัติการศึกษา

อนุบาล - มัธยม 3

โรงเรียนนันทนารวิทย์

มัธยมตอนปลาย 4 - 6

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ นนทบุรี

อุดมศึกษา

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ภาควิชาศิลปะ สาขาการถ่ายภาพ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้